

VAN TOE AF

 Was altyd oorkant in 'n ander stad hier, iets voordat ons dit by Grants Pas gehou het. En hy het net, verder op iewers elders in Oregon. Ek het hom net pas daarbuite ontmoet, en ek . . . Julle weet dit is vir jou lekker om weer ou vriende te ontmoet, dit is vir my. En ek dink die heeltyd aan hom. Hy was altyd . . . bestuur in die dienste vir hom gesê hy moet 'n bietjie voor die tyd hierbinne wees, en ons sou hom iets laat sê.

Hy het gesê: “Ek kan nie inkom nie. O, ek moes net afkom en jou sien.”

En ek het gesê: “Jy beter inkom.”

² Nog iets opwindends wat net 'n paar oomblikke gelede ingekom het, toe Billy, my seun, vir my 'n pakkie gegee het. En ek—ek sê julle, dit was die oulikste ding wat ek—ek in 'n lang tyd gekry het. Daar was 'n dogtertjie hier, en haar siel het heel opgewonde geraak, en sy het vir my 'n—'n offerande gestuur. En as die Federale agente dink ek gaan hierdie oorhandig, is hulle verkeerd. En dit het 'n notatjie hier wat baie oulik is.

³ Sy sê, dat: “Ek is so lief vir jou. Ek is dertien jaar oud. Ek gee vir jou hierdie offerande. Ek het dit gekry deur bottels te verkoop. God seën jou vir ewig”: dertien sent.

⁴ Dit was baie oulik. Sy het nie haar naam bygeskryf nie, gesê: “net 'n dogtertjie wat die Here liefhet.” Wie jy ook al is, liewe suster, God seën jou. Dis . . . Jy weet nie wat dit vir my beteken nie. Dis net so kosbaar vir my as wat iemand my 'n honderd-dollar-noot daarin sou gee.

⁵ Ek dink dit was die groot Gypsy Smith, wat ek in van die konteks van sy lewensverhaal gelees het. Hy is eenkeer gevra wat vir hom die meeste beteken het ooit. Hy het gesê: “Wel, hulle sou een aand vir hom 'n liefdes-offer opneem, en toe hy by die agterste trappe opgekom het,” het hy gesê: “het daar 'n klein verwaarloosde gypsy-dogtertjie daar gestaan.”

⁶ En gesê: “Mnr. Smith?” Gesê: “Ons het uit 'n arm familie gekom.” En gesê: “Jy het my moeder en vader na die Here Jesus toe gelei.” En sy het gesê: “Ek het geweet vanaand was jou liefdes-offer, en ek het niks gehad om vir jou te gee nie.” Sy het gesê: “En 'n dame het vandag vir my 'n—'n stokkielekker gegee, en ek wou dit nie net in die offerande gooi nie, Mnr. Smith, so ek—ek het dit net toegedraai en gedink ek sou persoonlik vir jou my liefdes-offer gee.” 'n Stokkielekker, klein suiglekkertjie.

⁷ Hy het gesê hy het na daardie arme verwaarloosde kindjie gekyk en wat gebeur het. Julle weet, dit beteken, dis uit die opregte hart. Julle weet, dis net iets wat liefdevol en aandoenlik

is. En ek dink dis waar ware lewe is, is wanneer dit vanuit die hart is.

⁸ Ek kan dink aan 'n—'n dingetjie van daardie aard in een van die byeenkomste bo in Finland. Verskoon my, dit was in . . . ja, ek dink steeds dit was in Finland; ja, dit was, in Kuopio. Ek het lanklaas daaraan gedink. Daar is 'n klein seuntjie opgewek uit die dood uit, wat ek in 'n visioen gesien het twee jaar (hier in Amerika) voor ek oorsee gegaan het.

⁹ Daar mag sommige mense hier wees wat my al daarvan hoor praat het; ek het opgekom. . . Ja, daar's baie hande op. Wat ek gesê het: "Daar sal 'n klein seuntjie iewers wees, wat êrens lê waar daar bome is, dennebome, en dit sal groot rotse wees wat oor mekaar lê. En die seuntjie sal doodgaan in 'n ongeluk, en die Here God sal hom oprig."

¹⁰ En ek het afgekom van die toring van. . . Ek sal . . . was 'n lang tyd; ek kan nie dink aan die naam van die toring nie. Dit was bo by . . . dit was Kuopio, Finland, omtrent twaalf jaar gelede, en ons het afgekom.

¹¹ 'n Gebruikte Ford, omtrent ses of sewe jaar oud in Finland, sal verkoop vir omtrent tweeduisend vyfhonderd dollar, miskien drieduisend. En petrol is vyf-en-negentig sent 'n gelling. So waar daar ten minste vyf-en-twintig, vyf-en-dertigduisend mense was, sou jy omtrent twee of drie motors sien. En daarbo, ry hulle—hulle op 'n soort slee'tjie, soos 'n travois, wat 'n Indiaan dra, op ry en, of, gebruik het, om te reis met 'n travois, en hulle het 'n kariboe gehad wat hulle getrek het op hierdie travois. En toe onder by die. . .

¹² Ek was bo in 'n motor bo-op die heuwel, en onder was Kuopio, Finland, die. . . Ek was daar omtrent gedurende Mei. Die son. . . Hulle het net een dag in die jaar daar, net een dag. Ses maande is die son op; ses maande is dit onder. En hierdie was net toe die son net op die rand van die horison was. Om middernag, kon ons net. . . lekker lig soos dit hierbinne is, 'n koerant om middernag lees. Dan kom dit weer op. En jy gaan slaap net wanneer jy vaak word; dis omtrent hoe jy die dag bestuur terwyl die son op is. En dan is dit onder vir 'n jaar, of, vir ses maande. Dan. . . Dis bo in die Lapland.

¹³ En op pad van die berg af waar ons gesing het, was daar 'n —'n dronk Engelsman daarbo. Hy het nie geweet wat plaas- . . . Hy was 'n houtkoper van Engeland, en hy wou weet waaroor daar gesing was. En dit was vir hom omtrent net so erg as vir my, ek. . . Wanneer jy Fins kan praat, is jy baie goed, want ek dink hulle het omtrent vyftig of sestig letters in die alfabet, en so hulle. . . Hulle is baie dierbare mense, van die gaafste mense wat ek ooit in my lewe ontmoet het. En hulle was baie dierbare mense.

¹⁴ So toe, terwyl ek daarbo was, het hierdie Engelsman aangegaan. En ek het vir hom gesê dit was 'n godsdienstige

byeenkoms. Ek het hom gevra of hy die Here Jesus geken het as sy persoonlike Saligmaker. Hy het gesê nee, hy het niks van enige godsdiens af geweet nie. So daar het ek die voorreg gehad om te sien hoe die Here Jesus daardie man nugter maak en hom die verlossing van sy siel gee, daarbuite neerkniel in daardie modder en gemors daarbuite in die werf van waar hierdie groot toring was, dis soort van 'n wagtoring, 'n ou antieke wagtoring. En ons was daarbo besig om God te loof van daar bo af.

¹⁵ En hulle sou my vertel hoe die Russe sou inkom tydens die oorlogstyd en die bomme op die stad gooi, en bo-oor daardie toring kom. En toe kon ons regoor die Ystergordyn in Rusland inkyk, omtrent twee myl ver.

¹⁶ Afgekom . . . Toe ons vergader het om te bid na hulle hierdie Engelsman gesien het . . . Ek het afgegaan en net rondgeloopt aan die onderkant van die toring, en—en Broer Jack Moore was saam met my, en hierdie Engelsman het pas na Christus toe gekom. Hulle het almal afgekom, en iets baie vreemds het oor my gekom. Wel, hulle het 'n foto daarvan geneem, ek het dit by die huis.

Ek het gesê: “Onthou, iets gaan gebeur; ek voel dit net. Iets gaan gebeur. Ek weet nie wat nie.”

So hulle het begin vra: “Wat sal dit wees?”

Ek het gesê: “Ek weet nie. Dis net iets wat gaan gebeur.”

¹⁷ Omtrent 'n myl teen die heuwel af, het ons gesien waar 'n omtrent vyf- of ses-jaar-oue Amerikaans-vervaardigde Ford . . . Sommige van die mense, wat bo-op die heuwel by die toring was, het afgegaan, en 'n paar skoolkindertjies het van die skool af gekom. En hulle . . . hulle ouers . . . Hulle woon in die stad, omtrent soos Duitsland, hulle woon in die stad, en hulle boer buite in die platteland, kom dan terug na die stad.

¹⁸ Twee seuntjies, een omtrent nege jaar oud, en een omtrent, o, ek sou sê, omtrent ses jaar oud. Hulle het die pad oorgesteek, en hierdie motor wat vinnig aangekom het, en geen motors nie, hulle . . . skaars daar, hulle het nie 'n motor verwag nie. En die kleintjies wat mekaar se hande vasgehou het, en hulle het die motor in sig sien swaai; en een het een kant toe begin gaan, en een, na die ander. En hulle het mekaar se hand vasgehou. Uiteindelik, het hulle mekaar se hand gelos, en die man, bestuurder, het ontsteld geraak, en nie geweet water kant toe om te gaan nie, omdat die kinders na albei kante toe geruk het, het beheer van die motor verloor.

¹⁹ En een van die modderskerms aan die linkerkant het een seuntjie reg tussen die oë getref soos *daardie*, en hom eenkant toe gegooi, en hom teen 'n boom vasgegooi en harsingskudding en sy bene gebreek. En die ander een, dit het reg bo-oor hom gery, soos *daardie*. Oorgegaan, en dit het hom gegooi, waar die agterwiel hom getref het, regoor die pad tot in die gras. Die motor het oor die heuwel gegaan, en in 'n klomp rotse vasgery, en omgeslaan.

20 Ons op die toneel gearriveer het, was daar 'n—'n iemand anders, 'n wa wat voor ons daar aangekom het en die ou seuntjie wat nog asemgehaal het weggeneem het, hom na hulle hospitaal toe geneem het. En die hoofman van die stad, wat dieselfde is as 'n burgemeester van 'n stad, hy was daar, die dokter het daar gekom, en . . .

21 Maar die wet is in Finland, dat hulle nie nou hierdie kind kon verskuif, voordat die ouers gekom het nie. So hulle het te perd, of, wa, veld toe gegaan om die kind se ouers te kry, om hulle te bring.

22 En wel, ons het gestop. Broer Gordon Lindsay, Broer Hall se swaer, was saam, Broer Ern Baxter, en Broer Jack Moore, en verskeie van die broers; en ons het gestop. En Mev. Isaacson; sy mag reg in hierdie diens wees vanaand; sy woon hierbuite iewers. Is jy hier, Suster Isaacson? Sy was my Finse tolk.

23 En so, het hulle uit die motor uitgeklim om na die seuntjie te gaan kyk en teruggekom. Ons het gesien 'n ongeluk het gebeur. Hulle het teruggekom en hulle het gesê. . . Ek het gesê: "Wat was?"

24 Gesê: "O, kom uit en kyk, Broer Branham, dis 'n seuntjie wat dood is. Daar was nog een wat dood is, dink hulle, hulle het hom klaar hospitaal toe gevat."

25 Ek het gesê: "O, ek wil nie gaan nie." Ek het gesê: "Dan gaan ek aan my eie seuntjie, Billy Paul, dink." Hy was net 'n opgeskote seun, en ek het hom maande laas gesien. En as julle almal weet, sy ma is dood, en ek was ma en pa vir hom, en dis hoekom ons bymekaar bly. Sy het my gevra om Billy nooit te verlaat nie, toe sy sterwend was, en ek. . . Van toe af was hy was—was hy my vriend gewees.

26 En ek—ek—ek wou nie na die seuntjie kyk nie. Dis sou net bring. . . Hy sou toe omtrent Billy se ouderdom wees, omtrent nege, tien jaar oud. En julle onthou almal hoe ek julle vertel het die seuntjie sou lyk: Hy het soort van een van daardie pot-haarsnitte en bruin oë gehad. En hy was 'n klein. . . hulle gedra, wat ons altyd in my dae genoem het, soort van "broekiekouse," en dan sou sy—sy lang kouse en sy voet deur sy kouse gedruk wees en sy. . . Hy sou sterf in 'n ongeluk.

Wel, ek het nie soontoe gegaan nie, en Mev. Isaacson het gesê: "Ek dink jy moet soontoe gaan."

27 Na die seuntjie gaan kyk, ek het soontoe gegaan en hulle het sy baadjie oor sy gesig gehad. Toe ek daardie arme outjie so vermink daar sien lê het, het ek net—net begin huil. Ek het omgedraai en iets het Sy hand op my gelê. Ek het gedink dit was Broer Moore. En ek het omgekyk, en daar was niemand naby my nie, en daardie hand het steeds op my skouer gelê. Wel, ek het gesê: "Dis vreemd." En die hand het my verlaat.

28 Ek weet nie of julle glo in, almal van julle glo in bonatuurlike dinge of nie, maar dit het, in elk geval, gebeur. En ek het weer begin beweeg, en die hand het weer op my skouer gelê. Ek het gedink: “Wel, wonder wat dit beteken. Miskien is ek veronderstel om vir hierdie outjie te bid.” En ek het gedink: “Wel. . .”

29 Ek het weer omgekyk, hulle het klaar sy gesig bedek. En daar was omtrent driehonderd mense wat daar gestaan het. En ek het begin aanbeweeg, die hand het my net vasgehou. Wel, het ek gesê. . . teruggeloop, en ek het begin teruggaan na die seuntjie, en die hand was reg, het my verlaat. Wel, ek het dit twee keer gedoen. En ek het gesê: “Laat ek weer die seuntjie sien.” En hulle het opgelig die. . . Mev. Isaacson wat vir my praat, om dit te vertaal, en hulle het die—die ding opgelig vir my om weer sy gesig te sien. En ek het gekyk. Ek het gedink: “Dis vreemd. Dit lyk asof ek daardie seuntjie al gesien het.”

Wel, Doktor Manninen, hy was die hoof van die Prediker Vereniging van—van Helsinki, en so ek. . . Hy was by my.

En ek het gesê: “Dr. Manninen, was—was daardie seuntjie in die gebedsry?”

30 Hy het gesê: “Ek dink nie so nie.” Gesê: “Ek sal vir party van die plaaslike pastore vra.” En hulle het daar gestaan. Nee, hulle het nog nooit die seuntjie gesien nie, het hom nie geken nie.

31 Wel, ek het gesê: “Dis vreemd; dit lyk asof ek die seuntjie al gesien het.” Ek het weer begin weggeloop, en daardie hand het weer op my skouer gelê. Ek het omgekyk, en ek het gedink: “Iets is vree- . . .”

32 En ek het opgelet: klein pot-haarsnit, bruin ogies wat uitpeul, omgedop, voetjie deur sy kous waar dit so daar deurgedruk het. O, hy was in ’n vreeslike toestand. Daardie motor het hom net opgeskep soos *daardie*, en die agterwiel nadat dit beheer verloor het, het dit hom net omgedop, en hy het net—net gevries op die—die versneller soos *daardie*, en dit het net aangegaan bo-oor die heuwel. Die man het nooit seergekry nie; hulle het hom net uit die wrak uitgetrek, en hy was by sy bewussyn. En toe het ek weer gekyk, en ek—ek het teen die heuwel opgekyk. En daar was daardie dennebome wat teen die heuwel afkom, hierdie oorvleuelende rotse.

33 O, goeiste! Christenvriende, ek hoop dat ons eendag, indien nie hier nie, in ’n ander land sal, wanneer daardie gevoel wat na jou toe kom wanneer jy weet. Ek wens ek kon die heeltyd daardie gevoel hê. As ek kon. . . Dis iets. Dis ’n liefde; dis soos ’n baie diep liefde. En ek. . . As—as die duiwel al sy trawante sou uitstuur uit die verderf en net daar op daardie gronde kom staan het, sou dit. . . sou dit glad nie daardie gevoel kon beweeg nie. Dis iets wat God gesê het dit sou gebeur en nou sien jy dit net hier voor jou lê. Dit gaan gebeur.

³⁴ So ek het gesê: “Ek ken die seun.” En Broer Moore-hulle wat daar gestaan het. Ek het gesê: “Kyk in jou Bybel, Broer Lindsay, op die teenblad.” Julle weet, ek het vir julle mense gevra, toe ek hier deurgekom het, dit was toe Portland, om op die teenblad van julle Bybel te skryf. Ek het dit op pad Florida toe op ’n trein gesien. En ek het gesê: “Ek het dit daar geskryf: ‘SO SPREEK DIE HERE, ’n seuntjie,’ beskryf hoe hy gelyk het: ‘sou opgewek word uit die dood.’”

En hy het op die teenblad van die Bybel gekyk, en Broer Moore het gesê: “Dis die seun.”

³⁵ Ek het gesê: “Dis hy.” Ek het gesê: “Nou . . .” En ek het vir al die mense gesê en het vir Mev. Isaacson laat, ek het gesê: “Nou, sê vir hulle: ‘Wees net eerbiedig.’” Ek het gesê: “As hierdie seuntjie nie op sy voete, lewendig is, binne vyf minute van nou af nie, dan kan julle my uit Finland uitneem; ek’s ’n valse profeet.” Sien? Ek het gesê: “Die seuntjie gaan sommer nou opstaan uit die dood,” was omtrent al vir dertig minute dood.

³⁶ En so, hulle het gewag vir die vader en moeder, en ek het gedink hoe hulle moes gevoel het, hoe hulle sou voel om te kom, hulle seuntjie verbrysel en in die pad te sien lê soos daardie. Tongetjie het uitgehang, aan die kant van sy mond, bloed wat uit sy ore uitgeloopt het, en alles. So, ek het neergekniel net soos die visioen gewys het, hande op die seuntjie gelê, en sodra ek hande op hom gelê het, het ek gesê: “Hemelse Vader, in Amerika twee jaar gelede, het U vir my die lewe van hierdie kind belowe, dat dit weer sou opstaan. Nou, dood kan dit nie hou wanneer daardie visioen spreek nie.” Ek het gesê: “Dood, gee terug sy lewe in die Naam van Jesus Christus.”

Seuntjie het opgespring en geskree . . . ? . . . julle weet. Hy was net so normaal en gesond as wat enige kind ooit kon wees.

³⁷ Nou, ek het dit op skrif deur die hoofman van die stad van Kuopio, Finland, in my studeerkamer vandag. Dis reg. Lê daar geskrewe en dan vertaal aan die ander kant, van wat dit was. Gesê: “Broer Branham, ons is arm in Finland. Ons kan jou niks aanbied nie, al wat ons het, is papier, so hier’s die boek van Kuopio en ’n opmerking van my.” En dit het hulle seël daarop soos *daardie*, toe hy self die getuienis geskryf het.

³⁸ Iemand het aan my geskryf vanuit Finland hier nie lank gelede nie. Gesê: “Dit was vals.” En hy sou ’n boek daarvoor skryf; dit was vals.

³⁹ En ek het gesê: “Gaan net voort, skryf net die boek. Dan gaan ek hierdie getuienis van die burgemeester van die stad net daarna publiseer. So nou, gaan jy net voort en skryf enigiets wat jy wil.”

⁴⁰ Het ons net nog ’n oomblik, twee, vir iets? Ek wil dit klaarmaak. Daardie nag toe ons Finland verlaat het, daardie . . . Ons het in die plek ingegaan; daar was soveel daar; hulle moes wagte in die straat hê. En as ek in die kamer ingegaan het,

daar, as ek rondgeloop het; was daar omtrent ses of sewe soldate om my. Daardie arme klein Finne het gehad . . . nog nie oud genoeg om te skeer nie, amper al die ander volgroeiende mans was uitgemeor deur die Russe. En so, het hulle my ingeneem.

⁴¹ En as jy in Rusland gebore is, as jy veertig myl van jou geboorteplek af is, moet jy 'n visa hê. Maar moenie dat enigiemand julle ooit vertel daar's geen Christene in Rusland nie; daar's miljoene van hulle. En daar was daardie Russiese soldate wat . . . Hulle kan nie goed uitsaai soos ons het nie, ruk-en-rol en al daardie goed, daar oorkant op . . . niks anders as besigheid en advertensie op—op die radio nie. En daar, het dit oral oor Rusland gegaan. Ek . . .

⁴² Baron von Blomberg het vir my vertel nie lank gelede nie, 'n kêreltjie wat hulle van agter die Ystergordyn uitgebring het, het gesê: “Ek's verbaas, Broer Branham, dat jou bediening nie beter bekend is in Amerika as wat dit is nie.” Dis beter bekend in Rusland as wat dit hier is, waar dit agter die Ystergordyn was. Gesê: “Ons het almal op—op die radio gehoor, daardie seuntjie is uit die dood uit opgewek daarbo.” En nou, hierdie . . . Daardie Russiese soldate wat in die straat gestaan het, het daardie Russiese saluut gegee toe ek verbygegaan het. En hulle sou sê . . . en die tolk het vir my gesê soos hulle verbygegaan het, gesê: “Hulle het gesê: ‘Ons sal so 'n God aanvaar.’” Sekerlik.

⁴³ Sien? Wat dit is, is die swakheid van die kerk wat Kommunisme opgerig het; dit het uit daardie soort eier uitgebroei. As die kerk al die geld geneem het wat daar in 'n land was en miljoen dollar altare gebou het, en die mense wat honger gely het op straat? Julle kan sien waarom sulke dinge soos daardie sal opkom. Maar laat enige mens die ware ding van God sien, sal hy dit glo, as hy enigiets in hom het om mee te glo.

So hy het daar gestaan, en hy het gesê: “Ons sal so 'n God aanvaar, wat die dooies kan opwek. Ons wil daarvan weet.”

⁴⁴ En ek sal julle sê, terwyl ek op hierdie onderwerp is, mag ek dit sê: Ek het Russiese soldate Finne om hulle lyf sien gryp, daar binne-in die gebou, en mekaar omhels en op die skouer klop, soos die Skandinawiese mense maak, mekaar omhels en op die skouer klop. Enigiets wat 'n Rus sy arm om 'n Fin sal laat sit, en 'n Fin om 'n Rus, sal oorloë vir altyd afhandel. Ons het nie V.N.'s nodig nie; ons het Jesus Christus nodig. Dis wat die wêreld nodig het. Sien?

⁴⁵ Op pad in daardie aand, was daar 'n dogtertjie wat uitgekome het. Julle wat die storie gelees het; julle . . . Broer Gordon, het dit nooit in details geskryf nie; hy het dit net soort van vertel. Sy het uit die dameskoshuis gekom, soos dit was. En soos ons in hierdie rigting begin loop het en daardie soldate, en daardie dogtertjie, toe sy uitgeloop het, het sy een been gehad wat omtrent soveel korter was as die ander een. En dan het sy 'n—'n groot gordel

rondom haar gehad, en 'n—'n—'n stut wat afgegaan het, tuisgemaak, soos *daardie*, en sy het twee krukke gehad. Sy het 'n band gehad aan die punt van haar toon wat oor haar skouer geloop het en hieragter aan die agterkant van hierdie gordel ingehaak het. En wanneer sy begin loop het, moes sy, haar stutte vorentoe sit, of, haar krukke vorentoe, dan haar skouertjie neem en daardie beentjie optel en dit vorentoe sit soos daardie, dan haar tree gee. En so, het sy my gesien.

En hulle het hulle gewaarsku, julle weet.

⁴⁶ Ek hou van kinders, en ek sou op die straat uitgaan met 'n bietjie van daardie Finse geld en 'n groot klomp van daardie lekkers koop, julle weet. En broer, ek sou dit vir die kinders uitdeel. Ek het 'n tou gehad van hier af, twee stadsblokke lank, wat my oral gevolg het, want ek—ek is lief vir kinders.

⁴⁷ En so toe het ek na haar gekyk, sy het haar koppie soos *daardie* laat sak; sy was bang sy het iets verkeerd gedoen. En ek het na daardie kind gekyk en ek het begin, aangestap, en iets het gesê: “Praat met daardie kind; sy wil met jou praat.”

⁴⁸ Ek het gestop. En die soldate het aangehou. . . Hulle kon nie Engels praat nie, so hulle het net verder aangegaan. Ek kon hulle hoor sing, *Glo Net*. En so het ek begin daarin, daardie soldate wat net daar gestaan het. En ek het gesê: “Net 'n oomblik hier.” Daardie ander soldate het omgekyk. En ek het gesê: “Net 'n oomblik.” Sien?

⁴⁹ En so, daardie dogtertjie, ek het na haar gekyk, en ek het gesê: “Kom hiernatoe, skat.” Sy kon nie verstaan nie; sy het gelyk na omtrent nege, tien jaar oud. En ek het gesê: “Kom hiernatoe, skat.” En sy het haar koppie laat sak; want sy het nie verstaan wat ek sê nie. En ek—ek. . . Sy het weer opgekyk na my, en haar koppie baie vinnig laat sak, kinderlik. En ek het vir haar beduie soos *dit*: “Kom hier.” En sy het haar krukkies vorentoe gesit, en daardie been opgelig en hier kom sy. En ek het net stilgestaan, en die soldate het daar gestaan en net gekyk wat aangaan.

⁵⁰ Sy het baie naby aan my gekom, waar ek was, soos *daardie*. Sy het net gestop, haar koppie afgehou, en haar ou verslete rompie wat afgehang het, haar ou haartjies oor haar gesig. Ek het later uitgevind sy was 'n klein Finse oorlogswesie; haar moeder en vader is doodgemaak. Sy het in 'n tent gewoon. En—en ek het gekyk, en sy het so na my gekyk. Sy het opgekyk na my, en yslike groot trane wat uit haar ogies uitgeloop het, wat teen haar gesig afgeloop het soos *daardie*.

⁵¹ Sy het uitgereik en my jas beetgekry, en my net gesoen op my jas se sak; toe het sy haar rompie uitgestrek soos *hierdie*, die verslete ou rompie. Sy het gesê: “*Kiitos*.” Dit beteken “dankie.” My hart was net bo in my mond; julle weet hoe jy so voel; daardie kindjie. En ek het hierdie kant toe uitgekyk, en ek het haar

daarbuite sien staan met geen krukke of stutte nie, net besig om God te loof.

⁵² Ek het gesê: . . . Ek glo as ek die grootste huigelaar in die wêreld was, sou God daardie kind se geloof geëer het. Hy sal beslis; Hy sou dit geëer het.

En ek het gesê: “Skat, uh, o, hoe kan ek jou vertel?” Ek—ek het gesê: “Jy is genees, skat. God het jou gesond gemaak.”

“Jeesus,” het sy gesê: “*Kiitos, Jeesus.*” Dis “Dankie, Jesus.”

Ek het gesê: “Maak jou . . .”

Ek kon nie die ander woorde ken nie, julle sien, ek het gesê: “Maak jou gesond. Kiitos Jesus maak jou gesond.” Sy kon dit nie verstaan nie. En toe het hulle . . .

Hier het Broer Baxter by die deur gekom, en gesê: “Komaan, komaan.”

En ek—ek het gedink: “Wel, God sal haar een of ander tyd laat weet, so ek het net ingegaan. Sy sou kry, reg wees.”

⁵³ So ek het ingegaan, en ons het ’n wonderlike gebedsry gehad. Julle het dit gesien, die foto in die boek van daardie groot hoop krukke en dinge, wat net opgestapel het rondom my soos *daardie*. Net sodra daardie . . .

⁵⁴ Wat het daardie aand gebeur? Daar het omtrent agt of tien mense na die platvorm toe gekom. En toe, was daar ’n—’n soort van ’n Laplandse vrou wat daaragter gesit het, wat ’n skeel-oog babatjie gehad het; sy het dit op die vloer laat lê. Die Heilige Gees het rondbeweeg, en ek kon haar nie kry nie. Ek het gedink: “Here, ek kon nie daardie naam sê nie; laat ek dit uitspel.”

⁵⁵ En ek het haar naam begin spel, vir haar gesê wie sy was, alles van haar, soos *daardie*, en wat verkeerd was met haar babatjie. “Tel dit op en kyk daarna,” het Dit gesê; dit gespel, nou, dat sy was ’n . . . En hoe sy dit verstaan het, weet ek nie. Sy het daardie babatjie opgeraap en daarna gekyk, en sy oë net so normaal as wat dit kon wees. Sy het amper . . . Sy het net omtrent ’n stuiptrekking gehad, net op-en-af met daardie vloer geskree, waar duisende mense . . .

⁵⁶ En toe het Howard, net soos wat Billy nou doen, my broer, toe hy my aan die sy geraak het . . . Ek is net omtrent bewusteloos onder daardie visioen. Hy het my aangeraak [Broer Branham raak aan sy sy—Red.] soos *daardie*: “Tyd om te gaan.”

En ek het begin weggaan, Iets het gesê: “Wag ’n oomblik; roep nog ’n paar.”

En ek het gesê: “Net ’n oomblik, Howard.” Ek het gesê: “Moet my nie nou vat nie.”

Hy het gesê: “Hoekom?”

Ek het gesê: “Kom ons roep nog vyf mense.” Ek het gesê vir die, Mev. Isaacson, ek het gesê: “Roep in Fins die—die . . . die getalle wat jy moet roep.”

⁵⁷ En sy het die volgende geroep. En deur die God se genade, uit die vertrek, was daardie dogtertjie die volgende een met die gebedskaartjie; hoe God in Sy soewereiniteit.

⁵⁸ Vriende, ek sê julle: die grootste ding wat ek ooit in my lewe gesien het, is net om jouself aan God oor te gee en te wandel in die Gees, sien, net dag na dag, hoe Hy jou sal lei en dinge doen.

⁵⁹ En toe ek hierdie dogtertjie sien kom het, het ek gedink: “Prys die Here.” Hulle het haar op die platvorm opgebring, haar opgehelp. En twee of drie van die plekaanwysers het haar na my toe gebring, en haar neergesit. Ek het gesê: “Nou, Mev. Isaacson, hou hierdie dop.” Ek het gesê: “Nou, sê jy net die woorde wat ek sê.”

En sy het gesê: “Ek sal.”

⁶⁰ Ek het gesê: “Liefeling, Jesus Christus het jou geloof geëer daarbuite toe jy my sak gesoen het ’n rukkie gelede. Jy het respek betoon teenoor die dinge wat jy gedink het van God was.” Ek het gesê: “God het jou genees. Nou, gaan jy soontoe en gaan sit en laat sommige van die predikers of sommige daardie stutte van jou afhaal. En hou jy jou hand op jou heup soos *hierdie*.” En vir haar iets gegee om te doen om haar moed te gee, julle sien?

⁶¹ So ek het gesê: “Wanneer jy kom . . . Wanneer jy is . . . Wanneer hulle die stut beweeg, en die groot ysterhaak onder jou voet uit hier, wanneer hulle dit beweeg, dan laat jy jou hand teen jou been afbeweeg net sover as wat jy dink daardie stut, verkorting van jou been is.”

⁶² En so ek het gesê: “Bring nou die volgende persoon.” En hulle het die volgende een gebring. Die predikers het haar soontoe geneem. Mev. Isaacson om dit te vertaal, en hulle het haar soontoe geneem en die ding begin losgespe.

⁶³ So, voor jy jou kom kry, het ek haar hoor skree. Hier het sy oor die platvorm gekom, albei bene net so normaal as wat hulle kon wees, daardie krukke bokant haar kop, aan die skree en tekere gaan. O, goeiste. Dit was net een ding na die ander, na die ander, na die ander.

⁶⁴ Ek het daardie aand huis toe gegaan, afgekyk daar oorkant, daardie Finne daar sien oorloop, hulle hande op in die lug, besig om God te loof. Dis toe wat die Engel verskyn het oor die ander seuntjie. Julle het die storie daarvan geles in die—in die boek. En hoedat daardie seuntjie, wat daar op sterwe gelê het, dokters het hom opgegee, hy is die volgende aand genees presies net wanneer die Heilige Gees gesê het hy sou genees word. En hy het weggegaan en was heeltemal gesond, lewe vandag; kry steeds

briewe van hulle af, dat die Here hulle gesond gemaak het. Hy bly steeds Jesus Christus.

⁶⁵ Dis dierbaar: Dankie, my sustertjie, vir hierdie tiende. As 'n prediker, is ek veronderstel om tiende te ontvang. So, ek dank jou baie, my meisietjie. En mag God jou altyd seën. En moenie dat jou mamma vir jou sê jy's vet nie. Jy is nie. Sien? Goed. Sy het hierin gesê, ek het dit nie gelees nie; sy het gesê: "Mamma sê ek's vet, maar ek is nie." Ek glo ook nie jy is nie. So, as jy is, God gee vir jou die begeerte van jou hart, skat, is my gebed, as dit enigiets vir God vir jou beteken.

⁶⁶ Nou, vanaand sou ek 'n ondervinding weergee wat gebeur het. En eers, wil ek die—die Woord lees. Nou, môremiddag. . . (Hoe laat begin die dienste, Broer? Twee-dertig.) Nou, môre om een-dertig, almal wat wil. . . in die gebedsry kom om voor gebed te word, ons sal gebedskaartjies uitgee, die hele groep bring soos ons gisteraand gedoen het. Dis hoe ek dink my bediening gaan begin en aanbeweeg van gisteraand af. Almal van julle wat gebedskaartjies wil hê, kom om een-dertig môremiddag, nie later as—as. . . wees hier nie later as twee of kwart oor nie, want al die kaartjies sal waarskynlik uitgegee wees op daardie tyd, en dit sal nie die res van die diens onderbreek nie.

⁶⁷ Nou, as sommige van die boodskappe terwyl ek gepreek het, as julle hulle wil hê, die kêrels het hulle hier, Broer Goad en Broer Mercier. Waar is hulle, Gene? Op die rak agter in die gebou, het hulle plate en bandopnames. Hierdie kêrels, hulle is. . . hulle behoort aan hulle, en hulle is. . . hulle sal hulle met graagte vir julle laat kry. En ek het dit nagegaan in hulle verkope ensovoorts.

⁶⁸ Ek het vir julle gisteraand die storie vertel hoe die kêrels aan my verbonde geraak het. En nie lank gelede nie, het ek 'n bandopname van 'n prediker bestel. Hy het my nege dollar daarvoor gevra. En ek het hierdie kêrels nagegaan, en ek dink dis omtrent twee-en-'n-half dollar, of, so-iets; hulle maak omtrent vyf-en-dertig, veertig, miskien, vyftig sent op 'n bandopname, deur die beste band te koop, Scotch band, en die beste te maak. As hulle 'n groot prys op hulle sit, sal ek hulle net nou sê: "Geen bandopname verkope meer nie!" Nee, meneer.

⁶⁹ Nou, hulle moet iets kry vir hulle hantering, want hulle maak baie bandopnames, en alles, en dan moet hulle—hulle darem lewe. Een van hulle is 'n getroude man, en so ons. . . Hulle moet lewe, en hulle het 'n reg om 'n bietjie wins op hulle te maak. En dan partymaal, kry hulle dat hulle beskadig of gebreek is, en stuur hulle uit en word nie vir hulle betaal nie, en, julle weet hoe dit gaan. Net soos ons boeke daaragter: Ek koop hulle van die *Voice of Healing* teen veertig persent afslag. En met, wanneer ons moet betaal om hulle te verkoop, en hanteringskoste. . .

En ek het nog altyd gesê: “As enigiemand ’n boek wil hê . . .” Gee die bestelling enige tyd vir die kerele:

As enigiemand ’n boek wil hê, en ’n arm ou man stap nader, en voel onder in sy sak: “Hoeveel is hulle?”

“Wel, hulle is vyf-en-sewentig sent,” of, wat hulle ook al . . . dollar, of, wat hulle ook al werd is.

En hy het gesê, hy: “het sestig sent.”

Sê vir hom: “Pa, neem die boek en gaan maar; vergeet daarvan.”

⁷⁰ Sien? Laat dit gaan. Op daardie manier, betaal die boeke nie eers vir hulleself nie. Die kerk moet my help met die boeke. Ons . . . Tyd wat ons vir hulle betaal, en die drukwerk, en die—die breekskade, en stukkendes, en alles op hulle, en wat ons moet weggee en dinge, wel, hulle—hulle nie . . . hulle is nie beta- . . . betaal nie vir hulleself nie. En so daarom, ons het niks waaruit ons geld maak nie. Alles wat ons doen . . .

⁷¹ En myself: My liefdes-offer gaan na die sendingvelde toe. Ek sien dit nie. Dit gaan vir ’n goeie doel. Ek kry eenhonderd dollar ’n week by my kerk, of dit nou binne Amerika, buite Amerika, of waar dit ook al is, ek kry twee-en-vyftig honderd dollar ’n jaar. Dis waarvan ek lewe, en ons moet spaarsamig lewe, met so ’n groot familie soos wat ek het. En ek moet in die kerk-pastorie woon.

⁷² En ons het nooit hiernatoe gekom vir geld nie; dis nie ons bedoeling nie. Al hoekom ons toelaat dat die . . . die boeke koop en hulle weer verkoop, en die bandopnames en daardie verkoop, is omdat ons dink dit sal die saak van Jesus Christus bevorder. Daar’s glad nie enige geld in nie. Maar ek sal nie toelaat dat die boeke of bandopnames of enigiets anders verkoop word op die Sabbatdag nie. Dis môre. Ons sal hulle nie op Sondag verkoop nie; ons het dit nog nooit gedoen nie, en ons beplan nie om dit ooit te doen nie. En so as julle van die boeke wil hê, van die bandopnames of plaatopnames, sal hulle in die agterkant van die gebou wees vanaand.

⁷³ En as julle dit kry, en julle dink nie . . . As jy nie enige geld het nie, is dit in elk geval joune. Kry dit, as dit nie die vyftig sent werd is, of wat julle ook al daarvoor betaal het nie, stuur dit reguit terug, of gooi dit weg en sê vir ons, of gee dit vir iemand anders. Gee dit vir iemand anders, en stuur en sê vir ons dit was dit nie werd nie; die geld sal aan julle terugbetaal word. So ons wil niks hê wat . . . Enige onkoste, glad nie enigiets soos dit nie. Dis niks.

⁷⁴ Maar die—die liefdes-offer is vir die oorsese veld. Ek ontvang dit nie self nie; dit word ontvang deur my veld-sekretaris; getel deur die predikers, vir hom gegee, gedeponeer in die bank. En wanneer ek oorsee gaan ensovoorts, onderhou dit my op die

oorsese velde om hierdie selfde boodskap van verlossing te bring aan die mense wat nie eers weet wat regter of linkerhand is nie. Dis waarnatoe dit gaan. Ek weet nooit, selfs, wat die offerandes is, as iemand my nie sê nie. Wanneer ek by die huis kom, sal ek weg wees vir 'n maand, so ek sal vierhonderd dollar kry wanneer ek by die huis kom, om my skuld en dinge af te betaal. Nou, dis hoe ons lewe, sodat julle sal verstaan dat ons nie enige het . . . nee, nee . . . ons is nie vir geld, of enigiets soos dit nie. En wat ons het, ek wil dit baie duidelik maak, sodat julle dit sal verstaan.

⁷⁵ Nou, vanaand vo- . . . Ek wil 'n teksie neem, as ek dit so sou noem, om oor te praat vir 'n paar oomblikke. Voor ons Dit benader, kom ons buig ons hoofde, net 'n oomblik, vir gebed.

⁷⁶ Hemelse Vader, ons dank U uit die diepte van ons hart. Hoe die ondervindings, Here, wat ek U sien doen het in my diensies, wat nog van die groot manne wat op die veld is, soos ons Broer Roberts, en Tommy Osborn, en hulle. Ek het U genoeg in my eie dienste sien doen om baie Bybels te skryf van groot dinge, van dooies opwek. Die dokters 'n verklaring daaroor laat onderteken. Die blindes, dowes, stommes maak; voorspel, presies sê wat, dit elke keer presies reg sien gebeur. U is God, en ons weet dat U God is.

⁷⁷ Asseblief, Vader, as daar in ons midde vanaand, diegene is wat nie glo nie, mag iets gedoen of gesê word vanaand, sou maak dat hy of sy hulle ongelooft aan U sal oorgee en dit verruil vir 'n baie dapper Gees van geloof van God, die Heilige Gees. Skenk dit, Here. U is gereed om hulle boosheid weg te neem en hulle die goeie te gee. O, U is so goed, Vader; ons het U lief daarvoor.

⁷⁸ Ons bid dat U U predikers oral sal inspireer. Mag hulle brandende fakkels word vir hierdie donker uur waarin ons lewe, soos ons daardie sogenaamde beskawing die einste Lig van God sien versmoor, as dit moontlik is. Maar tog, sal daardie fakkel in die harte van mense brand totdat Jesus kom. Vader, voeg meer by die geleedere vanaand, bid ons. Genees al die siek mense, almal wat beproef is, ons bid dat U genade en barmhartigheid op hulle sal rus. Gee vir hulle die Ewige Lewe in die wêreld wat sal kom, en gee vir hulle goeie gesondheid in hierdie wêreld. Want daar staan geskrywe in die Bybel: "Ek wil, bo alles, hê dat julle in goeie gesondheid verkeer."

⁷⁹ Inspireer die kerke dwarsdeur die vallei en oral wat—wat verteenwoordig is in hierdie groot, Heilige Gees herlewing, wat oor die wêreld getrek het. Ons bid, Vader, dat U dit weer op 'n wonderlike manier sal laat herleef. Laat dit weer hier in Oregon begin, 'n groot herlewing in elke kerk.

⁸⁰ Môre, die Sabbat, mag die kerke gevul wees, mag die predikers aan die brand wees, mag siele ingebring word, mag baie kom om hulle sondes te bely en die waterdoop te benut. Skenk dit, Vader. En mag U elkeen vul met die Heilige Gees, wat

U voorskrif volg, soos ons dit nou die aand onderrig het. Ek bid, Vader, dat U hulle sal laat weet dat die belofte aan elke geslag is, en “wie ook al wil; soveel as wat die Here onse God sal roep.” Dis wat U voorskrif gesê het; ons glo elke Woord daarvan. Ek bid, Vader, dat U dit vir elkeen sal gee.

Vergewe ons ons sonde. Neem die diens in U hande en ontvang Glorie vir Usself, in Jesus' Naam bid ons. Amen.

⁸¹ Nou, ek wil graag net 'n reëltye lees uit die 4de hoofstuk en 17de vers van Mattheüs:

En van toe af het Jesus begin . . . preek en te sê, die koninkryk . . . Bekeer julle: want die koninkryk van die hemele het naby gekom.

⁸² Nou, ek wil die onderwerp neem, daardie eerste drie woord: *Van Toe Af*. Nou, daar's almal hier wat 'n *sekere-en-sekere* tyd kan onthou. “Van toe af,” sê ons. Soos die seuntjie, dogtertjie, kan ons sê ons het 'n *sekere* ding gedoen en *so-en-so* het gebeur, en “van toe af” het dinge vir ons begin verander.

⁸³ En ons kon, vanaand, in die stad ingaan, hier, en die laagste en mees onsedelike vrou kry wat die strate van julle pragtige stadjie bewandel, hier in die vallei. En ek sou langs haar gaan sit, en ek sou sê: “Dame, ek wil hê jy moet vir my jou storie vertel.”

⁸⁴ En sy sou begin; sy mag iets soos hierdie sê: “Broer Branham, daar was 'n dag toe ek so rein was soos 'n lelie. En ek my kop kon hoog hou onder die belangrike mense; en ek kerk toe kon gaan, en net goed voel. Maar daar het 'n tyd gekom wat ek een aand uit was saam met 'n sekere seun, en hy die—die Coke gedokter het vir my, en van toe af . . .”

⁸⁵ Of dit mag wees dat een of ander vriendin, wat nie 'n gelowige was nie, wat saam met haar gegaan het en haar oorreed het na 'n sekere dans toe. En sy in die arms van 'n seun beland het, en van toe af. Dit dui altyd op 'n sekere tyd.

⁸⁶ Of ek kan hier uitgaan in julle stad vanaand, en die ergste alkoholis vind wat julle het. En ek sou langs daardie man gaan sit, jonk of oud, en ek sou vir hom sê: “Vriend, ek wil graag vir jou iets vra: Hoekom gooi jy jou lewe so weg? Wat laat jou drink en doen wat jy doen? wanneer jy 'n—'n groot werker hier in die stad kan wees. Jy kan 'n werker in 'n kerk wees, of jy kan 'n regte man vir 'n vrou wees, 'n vader vir kinders;” of, een of ander dronk vrou wat 'n—'n regte moeder vir kinders kan wees, 'n dierbare, liefdevolle vrou vir 'n man.

⁸⁷ En hulle sou so begin, en sê: “Wel, van . . . Ek was eers 'n geheelonthouer. Ek het 'n dierbare moeder en vader gehad wat teen die drinkery geleer het. En eenkeer het ek in 'n geselskap beland saam met 'n sekere seun wat baie gewild was onder die meisies, en ek—ek—ek wou ook gewild wees, so ek het gedink om by sy groep in te skakel. En ek het teen die onderrigting van my

moeder en vader gegaan. En hy het my oorreed: 'As jy vanaand 'n lekker tyd wil hê, wil jy 'n bietjie spiritualieë in jou kry.' En ek het my eerste drankie gedrink, en van toe af . . ."

⁸⁸ Dis hoe dit begin. Hier 'n tyd terug in New York, Dr. Berg, hy's nou 'n pastoor by Suster Brown se tabernakel, Bethany Tabernakel, in New York Stad, een van die ou Pinkster-stigtings, een van die oudstes in die wêreld; ek reken ons broers ken hulle baie goed.

⁸⁹ En daar, terwyl ek daar was, het ek Sophia ontmoet, die wasvrou, die Sweedse vrou wat gegaan het en saam met haar in die krotbuurt gewerk het. Ek moes twee dae oorstaan om 'n geelkoors inspuiting te kry; ek het gedink ek sou in Afrika inkom sonder om dit te kry, maar hulle wou my nie eers laat verbygaan, of, in die lugskip ingaan nie. En ek moes twee dae wag om na die Vloot-werf te gaan om 'n geelkoors inspuiting te kry.

En Broer Berg het gesê: "Wat wil jy graag doen?"

Ek het gesê: "Ek wil graag die krotbuurt besoek."

Gesê: "Goed, ons sal soontoe gaan." Gesê: "Ek het verskeie sendings daaronder."

⁹⁰ En ons het soontoe gegaan, en as ek . . . Ek dink dit sou 'n goeie ding wees vir enige man om sy seun na die krotbuurt toe te vat en hom te laat sien. Ek dink as jy ooit in Frankryk was, neem jou dogter na Pigalle toe; laat haar sien hoe laag die menslike lewe kan daal.

So toe ek afgegaan het na . . . na die krotbuurt, mans wat hulpeloos lê, vliegmaaiers in hulle gesigte van braaksel, en o, dwelmslawe, alkoholiste.

⁹¹ En ek het gesê: "O, Broer Berg," ek het gesê: "miskien is hierdie mans hier grootgemaak in huise wat—wat nie omgee het wat hulle doen nie; hulle is net losgelaat om in die straat rond te loop."

⁹² Hy het sy hand op my skouer gelê, gesê: "Jy sal verbaas wees." Hy het gesê: "Reg hier in die sendingstasie waarnatoe ons gaan, het ons 'n honderd-en-tagtig wat daarbinne gesterf het verlede jaar. Van die strate afgehaal, hulle gevoed ensovoorts, en hulle het uiteindelik gesterf; daar is geen hoop vir hulle behalwe Christus nie."

En dan, die geneesmiddel, hulle is te ver heen daarvoor. Hy het gesê: "Hier, hierdie man hier." Gesê: "Ek ken hom. Maak hom wakker."

En ek het na hom toe gegaan, en ek het gesê: "Meneer, kan ek met jou praat?"

Hy het gesê: "Wel, hy mag dalk nie in staat wees om te praat nie."

⁹³ O, ek kan net nie sê in watter toestand die man was nie. Hy het die punt bereik waar sy klere van sy middel af ondertoe, in 'n verskriklike toestand was, heeltemal nat. En hy was net in 'n —'n vreeslike toestand, gestink. En ek het gesê: "Meneer, kan ek met jou praat?"

⁹⁴ En Broer Berg het hom geskud. Ek . . . Hy het opgestaan. En hy het gesê: "Ek's Broer Berg." Wel, hy het niks van Broer Berg af geweet nie. Hy was nog dronk.

En ek het gesê: "Ek wil graag vir jou 'n vraag vra." Ek het gesê: "In watter tipe huis het jy grootgeword?"

Hy het gesê: "Sal jy vir my genoeg geld gee vir 'n drankie?"

⁹⁵ En ek het gesê: "Ek's 'n prediker van die Evangelie. Ek sal nie die geld van die Here vir 'n man gee om te drink nie." Ek het gesê: "Ek . . . Die geld wat ek het, kom van die kinders van God af, en dit word gespandeer vir die Koninkryk van God. Ek sal jou sê wat ek sal doen: ek sal vir jou 'n toebroodjie koop; ek sal vir jou jou middagete koop of . . . as jy saam met my sal gaan. Maar ek wil net graag, as 'n prediker, vir jou vra."

Hy het gesê: "Verskoon my, Eerwaarde."

En ek het gesê: "Wel, hoe het jy ooit so geraak?"

Hy het gesê: "Meneer, ek twyfel of jy my storie sal glo."

"Wel," ek het gesê: "Ek beskou jou as 'n eerbare man. Ek—ek sal jou storie glo, vertel my; vertel vir my uit jou hart uit."

En hy het gesê: "Meneer," hy het gesê: "Ek het grootgeword in 'n Christenhuis."

En ek het gesê: "En toe in hierdie verval?"

⁹⁶ Hy het gesê: "Ja, meneer." Gesê: "Ek het die lieflikste familie gehad: drie kinders, twee seuns en 'n dogter, en die dierbaarste vrou wat ooit gelewe het." En sy groot trane het deur sy ou, grys baard begin loop. Hy het gesê: "Ek was die president van hierdie bank hier oorkant op 'n *sekere* hoek."

En ek het gesê: "Is dit so?"

Hy het gesê: "Gaan na die bank toe en vra vir hulle."

En hy . . . Ek het gesê: "Wel, wat het jou hierdie laat doen?"

⁹⁷ Hy het gesê: "Meneer, eerwaarde meneer," hy het gesê: "een aand het ek by die huis gekom en daar was 'n 'Liewe John' brief wat op die tafel gelê het. My vrou het my verlaat." Hy het gesê: "En ek—ek het nooit gedrink nie, en maar ek het gedink: 'Ek moet iets doen, of ek sal 'n pistool vat en my breins wegblaas.' En ek het begin drink, en hier is ek."

Gedink: "God wees genadig." Sien?

Op . . . "Van toe af. . ." Dis wat dit begin het. Ons kan altyd dink van 'n tyd af.

⁹⁸ Dan soos die jong paartjie wat trou. O, hulle is so mooi as kan kom. Voor jy jou kom kry, sou ek na hierdie vrou toe gaan wat haar familie verlaat het, en ek sou sê: “Dame, wat het jou jou familie laat verlaat? Jy het ’n goeie man gehad.”

⁹⁹ “O,” sy sou vir my sê; sy sou sê: “Broer Branham, ek—ek—ek was so rein soos die dou van die hemel. Ek het met my man getrou en na hom toe gekom as ’n maagdelike vrou. En hy was ’n goeie man; hy het gewerk en gesweet en vir my gesorg. En die kinders sou, my mollige seuntjie, toe hy gebore is, kan ek nou my man sien met die seuntjie op sy rug, wat hom heen-en-weer oor die vloer abba. En o, as ek net weer kon terugroep.”

Ek sou sê: “Wel, wat het gebeur?”

¹⁰⁰ Sy sou iets soos hierdie sê: “Wel, dit was alles reg. En eendag, het ’n verkoopsman aan die deur geklop met mooi, golwende hare, en groot, bruin oë, en van toe af. . .” Sien? Dis hoe dit begin; van ’n sekere tyd af. Dis net die begin daarvan.

¹⁰¹ Julle moet nooit dink sonde lê op straat, altyd in die sloot nie; sonde is opgetooi en mooi. Is beslis. Ek het altyd gesê: “Satan dra ’n aandpak, en ’n stoofpyp-hoed, en dra ’n kiere aan sy arm.” Hou die gladde vleier dop. Dis presies. Satan is geen dwaas nie, julle weet. Hy—hy—hy weet hoe om aan te trek; hy maak dit aantreklik, sien?

¹⁰² En dis nie altyd ou Charlie Barleycorn daarbuite met sy afgetrekte hoed nie; partymaal is daardie ’n regte eerlike hart. As hy ’n—’n goeie begin gehad het of iets om hom aan te help, sou hy goed aangegaan het; maar nie altyd nie. Ek het baiekeer gesien, en ek het na mense toe geloop so verslete as wat hulle kon wees; ek het na hulle gekyk, en ek het ’n manier, deur God, om te weet wie van my hou en wie nie. Julle weet dit.

¹⁰³ So, ’n baie vuil man en alles sien; ek sou hom baiekeer liever by my wou hê, as iemand wat aangetrek is met hulle, miskien, agterstevoor kraag, en my op die rug klop, sê: “O, Broer Branham, ons is vir jou.” En net daar weet hy lieg. Sien, julle sien? Dis reg. Ek het geen nut vir ’n leuenaar nie. Goeiste, jy kan wegkruip vir ’n dief, maar jy kan nie vir ’n leuenaar nie. So, dis—dis reg.

¹⁰⁴ Maar wanneer ons daardie plekke bereik: “Van toe af. . .” Dan breek die Nuwe Jaar aan. Julle gaan almal uit en skryf ’n voorneme. “Vanaand, vrou, sal ek vir jou die belofte maak. Ek sal ’n nuwe blaadjie omslaan, en ek—ek sal nooit weer drink nie.”

¹⁰⁵ En die vrou het soveel sigarette gerook, dat sy nie meer haar babatjie kan voed nie, dit nikotien gif gee, dit doodmaak; en sy gaan ophou rook op Nuwe Jaar. Die dronkaard gaan ophou drink op Nuwe Jaar; die onsedelike persoon gaan ophou met hulle onsedelikheid op Nuwe Jaar; sovoorts soos daardie. Wat doen julle? Slaan net ’n nuwe blaadjie om, om dit die volgende

dag weer terug te blaai. Sien? Julle . . . Dit . . . Jy begin nie reg nie. Al hierdie dinge is goed; ek het niks teen hulle nie. Maar daar . . .

¹⁰⁶ Net soos in die oorlog . . . na die Eerste Wêreldoorlog, baie van julle middeljarige manne, en omtrent my ouderdom, ek dink ek was agt of nege jaar oud toe die oorlog geëindig het. En ek onthou toe hulle oorlog verklaar het: 1914, ek was 'n klein babaseuntjie wat op 'n spring-wa gesit het. My pa het 'n sak boontjies gehad; dis waarvan ons gelewe het, boontjies en mieliebrood: hou steeds daarvan. En so, hulle . . . Pa het van die oorlog gepraat, en dat hy dalk oorlog toe sou moes gaan.

Ek het gesê: “As daardie kêrels agter jou aankom, sal ek hierdie sak boontjies vat en hulle daarmee slaan.” En so, nou dis toe ek so klein was.

¹⁰⁷ En toe, ek onthou toe hy vir my my eerste paar skoene gekry het, hy—hy het gesê hy gaan soontoe, hy en mamma, om hulle uit te soek. Ek was kaalvoet. Julle weet, die seuntjies onder in die berge waar ek grootgeword het, het gehad wat ons die ou voorskoot genoem het, 'n klein soort voorskootjie, of, 'n hempie wanneer hulle 'n klein seuntjie was. Ek het dit gedra tot ek omtrent ses jaar oud was, reken ek. En my eerste paar skoene, hulle het die boonste deel oor hulle gehad, wat daardie klein gaatjies in hulle het.

¹⁰⁸ En ek sou altyd, wanneer ek 'n splinter in my hand gekry het, sou ek na Mamma toe hardloop, en sy sou dit uitsoek soos *daardie*. En ek het gedink daardie gaatjies in my skoene was waar hulle 'n naald gevat het en hulle so uitgesoek het iewers, want Mamma het gesê sy moes afgaan en 'n paar skoene “uitsoek vir my.” Ek het gedink sy het dit met 'n naald gedoen. So . . .

¹⁰⁹ Maar na die wêreldoorlog, onthou ek het die boodskap uitgekom: “Ons sal nooit weer oorlog hê nie. Die oorlog is verby.” Dit was goeie bedoelings; hulle het dit bedoel. En toe, het hulle gevorm wat ons ken as die Volkebond, soveel manne geneem, soldate, uit elke land, en hulle sou die hele aarde polisieer. Dit was goeie bedoelings, maar dit het nie gewerk nie, want dit was nie God se program nie. Nou, het ons wat ons die V.N. noem en wat dit is: sit in die V.N. met die gewere amper op mekaar gerig. Dit sal nooit werk nie.

¹¹⁰ Maar daar is iets wat, wat jy eenkeer een of ander *'n-sekere-tyd* kan beleef, en alles verander kan word. Dis wanneer jy God ontmoet, en “van toe af” is jy 'n veranderde persoon. 'n Man kan vir God ontmoet en sê: “Van toe af . . .” Jy sal nooit weer dieselfde wees na jy vir Jesus Christus ontmoet het nie. Laat ek jou daarvan verseker dat: jy sal nooit, ooit weer dieselfde wees na jy vir Jesus ontmoet het nie. Dan kan jy altyd terugverwys na: “Van toe af . . .”

¹¹¹ Kom ons voer 'n onderhoud, vanaand, met sommige mense wat vir God ontmoet het. Kom ons dink aan vader Abraham. Hy

was net 'n gewone man. Hy het saam met sy vader afgekom van Babilon af, en in die vallei van Sinear gewoon, in die stad van—van Ur, die land van die Chaldeërs. Hy was niks spesiaals nie; hy was nie 'n heilige persoon nie. Hy was net 'n gewone man soos ek en jy.

¹¹² En eendag, miskien was hy 'n boer, buite op die lande aan die boer, en hy... of iets, en eendag, het hy vir God ontmoet. Hy het nooit enigsins meer geloof gehad as enige ander man nie, maar toe hy vir God ontmoet het, op die ouderdom van vyf-en-sewentig jaar oud, het dit sy hele wese verander; omdat hy vir God ontmoet het. God het vir hom gesê, hy wat vyf-en-sewentig jaar oud was, en hy het met sy halfsuster, Sarai, getrou; en, op daardie tyd, was sy vyf-en-sestig jaar oud. En God het vir Abraham gesê dat hy 'n baba by Sarai sou hê.

¹¹³ Nou, dit sou gewees het... As dit iemand sou gewees het wat sou naderkom en vir hom sê, een van sy vriende, en sou sê: "Abram, jy gaan 'n baba by Sarai hê, en sy gaan 'n kind van jou baar."

¹¹⁴ Abraham sou gelag het, en sy sy vasgehou het, en gesê het: "Ek, 'n ou man soos ek, en my vrou amper dertig jaar, of, twintig jaar verby menopouse? En ek het saam met haar gelewe vandat sy sewentien jaar oud was; sy's onvrugbaar, en ek's steriel. En hoe kan ons ooit 'n baba hê, en ek vyf-en-sewentig en sy vyf-en-sestig?" Hy sou sy vriend in sy gesig uitgelag het.

Maar hy het vir God ontmoet. En van toe af, het hy enigiets teenstrydig daarmee genoem asof dit nie was nie. Amen. Hy het vir God ontmoet.

¹¹⁵ As die siek persoon ooit vir God kan ontmoet, maak nie saak hoe kreupel jy bly, hoe siek jy bly, hoe blind jy bly nie, as jy vir God ontmoet, is daar iets wat in jou insink, en jy sien nie meer van hierdie omstandighede nie. Jy kyk na wat God gesê het. God ooit kon sê... 'n weg vind ver onderdeur die sorge van die wêreld in jou hart in, en 'n geloof daarin plaas, is daar niks in die wêreld wat jou ooit daaruit sal skud nie. Wanneer 'n man vir God ontmoet, van dan af, is hy 'n veranderde persoon.

¹¹⁶ 'n Honderd jaar oud was Abraham, en hy het steeds alles teenstrydig daarmee genoem asof dit nie was nie. Die bewys het groter en groter geword, opgestapel teen hom; Sara was negentig en hy was 'n honderd. Hy het God steeds geloof, sterk, nie getwyfel deur ongeloof nie, maar het God elke dag geloof dat hy die baba sou kry. Hoekom? God het hom ontmoet; God was genadig. God het die verbond aan hom bevestig.

¹¹⁷ Sou ons tyd hê om daardie bevestiging te kry, die 16de hoofstuk van Genesis? Of kon ons ook, die 17de hoofstuk daar, neem? toe Hy hom ontmoet het in die Naam van die Almagtige God, wat *El Shaddai* beteken, wat die—die Hebreeuse woord beteken: "die bors van 'n vrou," *El Shaddai*: "Die Sterke, die—

die Bevrediger, die Voeder,” toe ’n ou man, ’n honderd jaar oud, en God het hom ontmoet, en gesê: “Ek is El Shaddai.”

¹¹⁸ Nou, *shad* beteken “vrou se bors” maar *shaddai* beteken “met borste,” meervoud. Nou, Hy’s nie net ’n “bors” God nie, maar Hy’s ’n God “met borste”: “Ter wille van ons oortredinge is Hy deurboor; deur Sy wonde het daar vir ons genesing gekom.” As jy genesing nodig het, hou vas en voed aan daardie bors van God, Sy Woord, Sy belofte. Jy sal jouself uit daardie gewoontes van sonde en onsedelikheid laat uitkom, na ’n goddelike, heilige persoon. As jy siek is: “deur Sy wonde het daar vir ons genesing gekom.” Kry net die ander belofte van God beet en voed.

¹¹⁹ Wat moet die baba doen? Die baba . . . Ons is God se babas. Ek wil hê jy moet dit ontvang, suster, almal van julle daar. Ons is God se babas. En wat doen die baba as hy siek en ontsteld is? Dis baie ontsteld en siek. Nou, al wat dit moet doen, die enigste ding wat dit sal rustig maak, is as die ma dit optel, dit aan haar bors te hou, en dit voed. Nou, wat doen die ma? Die ma produseer die melk, en die baba (voed die baba) voed die krag van die ma na die baba. Dan word die baba versterk deur die ma se krag. En wanneer ons God se belofte beetkry in ons hart, voed ons op God se krag, die Sterke. Ons voed, die heeltyd.

¹²⁰ En dink aan ’n babatjie wat op die ma lê . . . boesem van sy moeder, dit sal . . . dit hou op kla. Sodra dit sy ma se bors beetkry, hou dit op kla. Dit kla nie meer nie; dis tevrede. Dit hou op kla. Dan wanneer ons God se belofte beetkry, wanneer God dit aan ons openbaar: “Ek’s die Here Wat al julle krankhede genees. Wie ook al wil, laat hom kom.” Ek het Sy hoop behou, dan is ek tevrede, soos ek my krag weer terug voed vanaf Jehova, Almagtige God, die krag-Gewer.

¹²¹ Wat ’n aanmoediging vir ’n ou man, ’n honderd jaar oud, so goed soos dood, en die skoot van Sara, alreeds gesluit toe sy steriel gebore is. En wat ’n—’n boodskap: “Ek is jou krag-Gewer; Ek is El Shaddai. Jy is ’n honderd jaar oud, maar jy’s net ’n baba vir My. Lê hierbo in My arms, en kry My belofte beet; en moet net niks anders as die belofte sien nie. Wat kan jy dan doen? Soos die wangbaarde oud word, soos die hare grys word, kan jy steeds voed en tevrede wees dat Ek My Woord sal hou.”

¹²² Die dokter kan sê: “Jy raak erger en erger.” Dit beteken niks vir jou nie. Jy drink steeds aan die—die bors van El Shaddai. “God, U het in my hart gespreek; U het my die belofte gegee. Al die duiwels uit die hel kan dit nie van my af wegneem nie. Ek is tevrede dat ek gesond sal wees. Ek voed aan El Shaddai.” Amen.

Ek sê jou, broer, dit haal die wensbeentjie uit en sit ’n ruggraat daarin, verseker, wanneer jy vir God beetkry.

¹²³ Toe Abraham, toe Hy die eed bevestig het, julle let op dat Hy gesê het: “Vat vir My ’n skaap, ’n ram; gee vir My ’n ram, en gee ook vir My ’n jong koei van drie jaar oud. En vat hierdie . . .” En

hy het hulle in die helfte verdeel, hulle eenkant toe gesit. Hy het gesê: “Vat vir My ’n tortelduif en ’n jong duif.”

Maar het julle opgelet . . . ? Ek wens ons het tyd gehad om daarop in te gaan. Ek hou daardie horlosie dop. En ek’s, wil nie my onderwerp verlaat nie, maar Abraham het gevat . . .

Gesê: “Vat die twee, of, ’n tortelduif en ’n jong duif.”

¹²⁴ Nou, tortelduif was altyd, verteenwoordig, of, was ’n versoening vir siekte. Sien, die duiwe was nie verdeel nie; die ander was verdeel, want die—die verbond met die Evangelie is verander vanaf die wet na genade, maar Goddelike genesing het altyd dieselfde gebly. Vir ’n geneesmiddel vir melaatsheid, het hulle ’n jong duif geneem, of, ’n duif, en sy kop afgekap, en die bloed oor die ander een gegooi, en dit het uitgegaan vir die reiniging van melaatsheid, gesprinkel, uitgeroep: “Heilig.”

¹²⁵ Nou, let op hierin, is die duiwe nie verdeel nie. Nou, let hierdie simbool op. O, goeiste. Ek hoop julle begryp hierdie. Op . . . Toe dit het . . . Abraham het al die voëls daarvanaf afgehou, die voëls van die hemel, tot dit . . . die son begin ondergaan het. En toe die son ondergegaan het, wat beteken daar sal nie meer tyd wees nie. Toe het daar ’n diep slaap vir Abraham oorval, soos elke sterfling wat op die aarde gebore word: Ons gaan in die slaap van die dood in. Jy sterf nie; jy gaan net, jy verander net jou woonplekke.

¹²⁶ Nou, ’n diep slaap het vir Abraham oorval, en hy het gekyk, en voor hom het ’n—’n rokende oond uitgegaan. Elke sondaar wat sterf, en elke mens wat in hierdie wêreld gebore word, deur die seksuele geboorte kom, is onderhewig aan die dood. Ons het almal gesondig en dit ontbreek ons aan die heerlikheid van God, en elke mens word, as ’n sondaar, in hierdie wêreld gebore. Ek gee nie om hoe heilig jou ouers was nie, jy kom in hierdie wêreld op dieselfde manier wat ’n sondaar of enigiemand anders kom. Ons is . . . Jy is sondig. “Ons is in sonde gebore, gevorm in ongeregtheid, kom in die wêreld as leuenaars,” sê die Woord. Jy’s—jy’s—jy’s verslaan van die begin af.

¹²⁷ En dan, elke sterfling wat doodgaan, hel is sy rusplek. Dis al rus wat hy kry; dit het voor Abraham gekom. Let op, dan daarna, na die dood kom die hel, maar na die hel kom ’n klein wit Liggie. O, goeiste. Prys die Naam van die Here. Daardie klein wit Liggie het op-en-af gegaan tussen daardie offerandes.

Hy het gesê: “Sien jy, Abraham, wat Ek gaan doen?” Hy het die verbond met Abraham bevestig. Nou, miskien sal ek dit net vinnig verduidelik.

¹²⁸ Nou vandag, ons Amerikaners, wat doen ons as ons ’n verbond bevestig? As ons ’n saketransaksie gaan maak, die eerste ding waarvan jy weet, sal ek uitstrek en die kêrel se hand gryp, sê: “Skud daarop.” Dis hoe ons ’n verbond maak: “Skud. Hand

skud. Ons het dit bevestig; dis reg; ons sal saamstem daaroor.” Dis ’n verbond.

¹²⁹ Nou, in Japan, weet julle hoe maak hulle daar ’n verbond? Hulle bespreek dit goed, en kry dan ’n klein pierinkie sout, en gooi sout op mekaar. Dis ’n verbond in Japan.

¹³⁰ Maar in die dae van Abraham in die Ooste, was die manier wat hulle ’n verbond gemaak het, was om ’n dier te neem, soos ’n skaap of iets, en dit dood te maak en dit middeldeer te sny; en albei het tussen daardie twee stukke van die dier ingegaan. Nou, sien wat die klein wit Liggie gedoen het? En hulle het hierdie verbond geskryf: “Ek kom ooreen om *so-en-so* te maak, en *so-en-so*.”

¹³¹ Nou, wanneer hulle hierdie verbond tussen hulle gehou het, het hulle gesê: “As ons hierdie verbond breek—as ons hierdie verbond breek, laat ons liggame soos hierdie dooie dier wees waaroor ons dit maak.” Dan het hulle die verbond gevat, en hulle het dit uitmekaar geskeur soos *daardie*; een, vat een deel, en een, die ander. Hulle kon nooit gedupliseer word nie.

¹³² Jy kon nooit daardie stuk papier dupliseer nie, maak nie saak wat jy doen nie. Dit moet reguit terugkom en ooreenstem, die stukke van die brief wat middeldeer geskeur is. Jy sou nooit in staat wees om dit te doen nie. Een, dra een, en een, die ander. En wanneer hierdie verbond bevestig en gebring word, die eed bevestig word, dan bring hulle weer hierdie twee stukke bymekaar, en hulle kom stuk vir stuk ooreen.

¹³³ Nou, wat was die Oosterse verbond wat God vir Abraham gegee het? Dat daar deur die saad van Abraham die Here Jesus, die Gesëende, sou kom. God het Hom opgevat na Golgota en Hy het Hom uitmekaar geskeur, Hy het Sy Siel van Sy liggaam geskei. En Sy liggaam, het God op die derde dag opgewek, en opgeneem en gesit aan Sy regterhand. En op die dag van Pinkster, het Hy die Gees afgestuur wat in Jesus Christus was, die Verbond met die Kerk.

¹³⁴ En wanneer die Kerk bymekaarkom in die opstanding, sal dieselfde Gees, wat daar in Jesus Christus was, wat uit Hom uitgeskeur was, in die Kerk moet wees. Jy kan nie enigiets soos Dit naboots nie; jy kan nie iets maak wat Daarvan verskil nie. Dit moet dieselfde Heilige Gees wees wat in Christus gewoon het. En wanneer die wegraping kom, wanneer daardie Liggaam kom, Sy Bruid wat uit Hom uitgeskeur was, of, sal die Heilige Gees daardie Bruid net presies laat inpas in die Liggaam van Jesus Christus.

¹³⁵ En kan julle sien vanaf die dae van Luther, tot Wesley, tot Pinkster, en nou by die eindtyd, hoe daardie Gees vorm aanneem? Dieselfde tekens en wonders wat Hy gedoen het op die aarde, word vandag in die Kerk gedoen. Dis daardie verbond wat God met Abraham gemaak het, en ons is Abraham se kinders.

“Deur dood te wees in Christus, word ons Abraham se saad en is erfgename volgens die belofte.” Van toe af, het die Kerk ’n verbond gehad. Ja, dit was anders.

¹³⁶ Nou, toe Moses, ’n wegloper-profeet agter in die agterkant van die woestyn. . . Daardie man was gebore om ’n profeet te wees. En hy was ’n groot man; hy het militêre prestasie studeer. Maar hy het probeer werk met al sy intellektuele. Tog, hy was so slim, hy kon daardie Egiptiese leermeesters leer. Hy was ’n slim man. Nou, agter in die agterkant van die woestyn, wat as hy gesê het: “Ek het misluk, so my volk is steeds in gevangenskap. Miskien moet ek maar ’n bietjie my wiskunde bestudeer, of my strategie van weermag-strategie, of so-iets. Ek sal soontoe gaan, nog twee jaar skool toe gaan, en miskien sal ek dan in staat wees om my volk te verlos.”

¹³⁷ Dis net so intelligent vir hom om dit te doen as wat dit sou wees om ’n man weg te stuur om te leer om ’n prediker te wees. God roep manne as hy nie eers boontjies van gesplete koffie kan onderskei nie. Watter verskil maak dit? Solank hy Christus ken, dis die hoofsaak, of hy Hom ooit ontmoet het.

¹³⁸ Ek sal liever iemand met een van my kinders buite in ’n—’n wilde-als bosveld wil hê, iewers onder by ’n ou stomp, wat nie eers sy ABC’s ken of weet wat sy regter of linkerhand is nie, as hy Jesus Christus ken, ek wil hom aan my kind se sy hê, voor ek enige professor wil hê wat ’n hele klomp teologie ken, en niks meer van God af weet as wat ’n konyn van sneeuskoene weet nie. Ek sou wou. . .

¹³⁹ Ek sê jou, broer, wat ons vandag nodig het, is terug na die Bybel toe en die outydse doop van die Heilige Gees terug in die kerk, en soveel van hierdie ander goed uitgesny.

¹⁴⁰ Ek probeer nie onkunde bevorder nie. Ek bedoel, as jy die geleerdheid plus daardie het, amen. Maar die geleerdheid-verbond gaan een van hierdie dae val, maar die verbond met God sal vir altyd hou, en vir altyd, en vir altyd. Dit sal deur die eeue van die tyd in die Ewigheid ingaan.

¹⁴¹ Nou, Moses, hy het nie nodig gehad om enigiets op te knap nie; al wat hy moes doen, was om vir God te ontmoet. En eendag, het God afgekom en ’n bos daarbuite gekry, en gesê: “Kom hiernatoe, Moses. Ek wil met jou praat.” Julle weet, dis ’n vreemde ding daarvan, Moses kon sê: “Van toe af, het iets gebeur.”

¹⁴² Kyk na hom. Hy het agter die berg gevestig, onder aan die voet van die berg. En toe hy het, het hy met ’n pragtige Ethiopiese vrou getrou, en sy was mooi; en hy het ’n seuntjie gehad, met die naam van Gersom. En o, hy het net goed gevaar. Hy het getrou met ’n priester—’n priester van Midian, Jetro, se dogter, Sippora, en hulle het goed aangegaan, het ’n pragtige familetjie gehad,

het baie skape gehad. En hy het net goed aangegaan, so hy het die mense laat voortgaan.

Maar toe God hom ontmoet het, het Hy hom verander. Kyk na hom daar, hierdie groot skaapwagter daaragter, maar die oggend. . .

¹⁴³ Julle weet, party dinge. . . Een ding daarvan, wanneer 'n man God ontmoet, kan jy dit altyd sien. Hy sal die dwaasste dinge doen teenoor wat hy altyd gedoen het. Kyk na Moses. Nou, Moses, die volgende oggend nadat hy vir God ontmoet het in hierdie brandende bos, en God vir hom gesê het om af te gaan na Egipte. . .

Hy het gesê: "Wys my eers U heerlikheid." En Hy het vir hom Goddelike genesing gewys, hoe Hy sy hand van melaatsheid kon genees.

¹⁴⁴ En hy was op pad na Egipte. Nou kyk, die volgende oggend, hier was hy op sy pad soontoe. Nou, hy was tagtig jaar oud. Julle weet, dit het hom veertig jaar geneem om teologie vir hom te leer; dit het God veertig jaar geneem om dit uit hom uit te slaan. Dis reg, om uit hom uit te haal wat die wêreld in hom ingesit het. Maar God kan dit vir jou doen binne veertig sekondes, as jy Hom net sal toelaat om dit te doen. Maar dan. . .

¹⁴⁵ Nou, hier was hy die volgende oggend. Een dag 'n opgeleide geleerde, al die wysheid van die Egiptenare, en die volgende oggend, kyk na hierdie geleerde. Hy het sy vrou wat bo-op 'n muil sit; hy het daardie kleintjie op haar heup. En hier het hy 'n groot, lang, baard soos *hierdie*, sy bleskop wat blink, 'n stok in sy hand, wat kreupel op pad is: "Glorie, glorie."

"Waarheen gaan jy, Moses?"

"Wat het jy gesê? Huh?"

"Waarheen gaan jy?"

¹⁴⁶ "Gaan af na Egipte om oor te neem": een-man inval. Maar hy het dit gedoen. Hy het dit gedoen. Hoekom? Hy het vir God ontmoet. En toe die probleme moeilik geword het, en die—en die. . . alles wat verkeerd geloop het, het hy onthou dat hy vir God ontmoet het in daardie brandende bos. Dit het in sy hart gebrand, maak nie saak hoe erg die Egiptenare geraak het, en hoeveel hulle nie die kinders wou laat gaan, hoeveel keer hulle geskree het in die woestyn, en gesê het: "Ons wens dat God. . ." en hom wou stenig, en: "Ons wil die vleispotte van Egipte hê," nie. Dit het hom glad nie gepla nie. Hy het aangegaan na die beloofde land, want hy het vir God ontmoet in die brandende bos. Ja, meneer.

¹⁴⁷ Dit was die klein maagd Maria, en 'n gewone meisietjie, in 'n boser stad as wat hierdie is. Maar sy het steeds nie gerook of gedrink nie; sy was 'n maagd. En sy, eendag, was sy op haar pad met 'n, waarskynlik, 'n emmertjie onder haar arm, op pad na die

publieke put toe, om 'n bietjie water te kry—kry, die daaglikse watervoorraad.

¹⁴⁸ Kom ons verbeel ons net hoe sy met die pad langs gaan, aanstap, by haarself praat, of, miskien, 'n goeie lied sing: “Die Here is my Herder; niks sal my ontbreek nie. Hy laat my neerlê in groen weivelde; Hy verkwik my siel.”

¹⁴⁹ [Leë kol op band—Red.] . . dit was 'n pot in daardie dae, in plaas van 'n emmer. En meteens het 'n groot Vuurkolom voor haar afgekom. Uit daardie vuur uit het Gabriël, die Aartsengel, gestap, en gesê: “Wees gegroet, Maria.” (Dit beteken: “stop; wag 'n oomblik.”) “Stop, Maria. Geseënd is jy onder die vroue. Jy het guns gevind by God, en jy gaan 'n Baba kry, sonder om 'n man te ken.”

Gesê: “Hoe kan dit wees?”

Gesê: “Die Heilige Gees sal jou oorskadu. En die Heilige wat uit jou sal voortkom, sal die Seun van God genoem word.” Amen.

¹⁵⁰ Van toe af, was Maria 'n ander vrou. Daardie klein sagmoedige maagd het oral rondgegaan en getuig: “Ek gaan 'n Baba kry, sonder om 'n man te ken.”

¹⁵¹ Sy het nie gewag tot sy seker was nie; sy het nie gewag tot sy lewe gevoel het nie; sy het nie gewag vir enige sekerheid nie. Die Engel se woord was genoeg vir haar. Sy het vir God ontmoet. Nou, dit. . . As julle dit nou kan doen, as ons nog Maria's hier gehad het vanaand, as ons Maria's gehad het wat nie: “Wag net tot ek sien ek's 'n bietjie beter, voor ek enigiets sê,” nie. Voor sy enigiets gevoel het, of enigiets anders, het sy net vir God op Sy Woord geneem en Hom begin prys daarvoor. O, goeiste. Kom ons volg haar 'n paar minute. Kom ons kyk vinnig na haar.

Sy het 'n—'n niggie gehad met die naam van Elisabet. En Elisabet. . . Die Engel het vir haar vertel, gesê: “Jou niggie, Elisabet is oud. . .”

¹⁵² Sagaria was 'n priester, het hom in die tempel ontmoet, terwyl hy aan die regterkant van die altaar gestaan het, en vir hom gesê hy gaan 'n seun by Elisabet hê. En sy sou swanger word na die dae van sy bediening daar by die tempel. En sy. . .

¹⁵³ Wel, hy het getwyfel. Dit. . . dink dan net, daardie ou priester het baie voorbeelde gehad: soos Hanna by die tempel; en—en Sara, waarvan ons nou net gepraat het; oud en het babas gehad. Gesê: “O, dit kan nie wees nie. My vrou is te oud.”

Hy het gesê: “Ek's Gabriël wat van God af kom. Jy sal stom wees tot die dag wat die baba gebore word. Jy sal sy naam ‘Johannes’ noem.”

¹⁵⁴ En hy was stom. En hy het daar na sy vrou toe gegaan. Sy het swanger geword, en sy. . . was al ses maande ver sonder enige lewe in die babatjie, en sy was baie bekommerd.

So Maria het hiervan gehoor. So ek sien haar wangetjies net so rooi; sy het aangegaan, net so bly as wat sy kon wees; nog geen gevoel nie.

Jesus het nooit gesê: “Het jy dit gevoel?” nie. Hy het gesê: “Het jy dit geglo?” Jy wil dit glo, die tyd wat jy glo.

¹⁵⁵ “Hoe kosbaar was daardie genade, die uur wat ek die eerste keer gevoel het”: dit klink nie reg nie, of hoe? “Die uur wat ek dit die eerste keer geglo het; toe ek vir God geglo het.” Die hoe die kosbare, dit het. O, God wat Sy verskyning aand-na-aand in die dienste maak en die groot tekens en wonders toon; o, dit behoort net ons harte te roer. Sekerlik. “Hoe kosbaar was daardie geloof, genade, die uur wat ek geglo het.”

¹⁵⁶ Hier het Maria gegaan, haar wangetjies net so rooi, haar ogies wat net geglinster het, helder, haarself omgord, en bo-oor die heuwels van Judea het sy gegaan, bo na waar haar—haar niggie gewoon het. En ek kan Sara sien. . .

¹⁵⁷ Ek sien vroue buite op die straat. . . Middagete geëet het vandag, het ek—het ek. . . Hulle sou my uit die restaurant uitgegooi het as ek nie my rug gedraai het nie. ’n Vrou het daar ingekom (wat enige tyd moeder moet word) met hierdie ou kortbroekie aan, ’n yslike groot ou ding, o, en ’n sigarette gerook; en die dokter sê dis een van die dodelikste dinge. Luister, broer, dis ’n sabotasie. Dit is beslis. En dokters se waarskuwings dat kanker van die keel en longe; en dit reguit af na daardie babatjie toe rook daar binne-in. Maar daar. . .

¹⁵⁸ Maar vroue was anders in daardie dae. Sy het ingegaan en haarself verberg, weggebly uit die aangesig van mans, en sy het ingegaan en haarself verberg. En sy was daarbinne vir—vir ses maande; klein Johannes het nog nooit beweeg nie; hy is gevorm in sy moeder se skoot; ons weet dis heeltemal abnormaal.

¹⁵⁹ So sy mag dalk die venster opgelig het en uitgekyk het soos *hierdie*, die gordyn, en sy het ’n pragtige vrou sien aankom, omtrent agtien jaar oud. Sy het weer gekyk.

“O,” het sy gesê: “dis Maria; o, goeiste.” En sy het haar tjalie’tjie geneem en dit om haar gegooi, baie vinnig daar uitgehardloop.

¹⁶⁰ En haar man was stom op daardie tyd; hy kon nie praat nie. Uitgehardloop en geneem hierdie. . . die tjalie’tjie geneem en dit om haar gedraai, uitgehardloop. Sy het daaragter gesit, besig om kousies en goed te brei, julle weet, gereed te maak, julle weet, die kombesie, bietjie naaldwerk. En so het sy uitgehardloop, en sy het gesê: “O, Maria.”

In daardie dae, julle weet, het hulle mekaar omhels; hulle het mekaar liefgehad. Deesdae, kry jy dit nie meer nie. Sien?

¹⁶¹ Ek was onder in die dorp. (My vrou is nie hier vanaand nie. Ek het dit al vertel terwyl sy hier was.) Wel, ek was onder in die

dorp, hier nie lank gelede nie, en 'n suster het gesê: “Hallo, Suster Branham.”

Ek het gesê: “Jy het nie met haar gepraat nie.”

Sy het gesê: “Ja, ek het.”

“Wel,” ek het gesê: “hoe het sy jou daar oorkant in die straat gehoor, en ek sit reg langs jou en het nie gehoor nie?”

“O,” het sy gesê: “ek het geglimlag.”

Ek het gesê: “'n Ou simpel grynslaggie, dis niks nie. My goeiste, hoekom het jy nie met die suster gepraat nie?”

¹⁶² Ek haat dit om daardie goed te sien. 'n Tyd gelede, was ek onder in Florida, en daar was 'n—'n. . . Ons het 'n diens daarbuite gehou op een of ander gronde wat behoort het aan 'n hertogin. En hulle het gesê. . . Een van die bestuurders het opgekom en gesê: “Die hertogin wil jou sien.”

“Wel,” ek het gesê: “wie is sy?”

En gesê: “Wel, sy—sy's 'n belangrike vrou hier. Sy's 'n hertogin.”

Ek het gesê: “Wel, sy's net 'n vrou, is sy nie?”

Gesê: “Ja.”

¹⁶³ Wel, ek het gesê: “Wel nou, as jy vir my tyd gaan gee om met haar te praat, wat van hierdie arme siek mense hierbuite wat dit nodiger het?” Sien? En ek het gesê: “Wat van hulle tyd?” Sien?

“O,” gesê: “maar sy—sy sal. . . Ek sal haar net aan die agterkant van die platvorm hê.”

¹⁶⁴ En ek het ondertoe gegaan. Sy het daar gestaan met 'n bril in haar hand op 'n stokkie, dit vasgehou soos *daardie*. Nou, enigiemand met verstand weet jy kan nie sien met—met 'n bril wat jy so ver hou nie, sien. Yslike groot vrou met genoeg juweliersware om haar pols om 'n sendeling vyf keer om die wêreld te stuur. Ja, meneer. Hang aan. . .

En sy het gesê: “Is jy Dokter Branham?”

Ek het gesê: “Nee, mevrou; nee.” Ek het gesê: “Ek's Broer Branham.”

“O,” sy het gesê: “ek is verheug.” En sy het daardie groot hand opgehou soos *hierdie*.

¹⁶⁵ Nou, ek sou daarvan hou, ek het so op gereik en haar aan die groot, vet hand beetgekry en dit afgetrek. Ek het gesê: “Ek's bly om jou te ontmoet.” Ek het gesê: “Hang dit hieronder, sodat ek jou sal ken die volgende keer wat ek jou sien.” Sien?

¹⁶⁶ Dis reg. Ek hou van 'n goeie, outydse, pomp-handvatsel handdruk. Ek—ek—ek hou daarvan dat mense net is wat hulle is. Hou op om so baie van hierdie “Amerikaanse grootman” aan te sit, soos ons dit noem. Ons is Christene. Kom ons lewe soos Christene en wees mans en vroue, soldate van die kruis. Al

hierdie onsin hier; grynsaggie. Huh, ek hou van daardie goeie ou handdruk, waar jy dit voel.

¹⁶⁷ Paul Rader het eenkeer gesê, hy het sy vrou net daar langs die tafel agtergelaat, en hulle het 'n verskilletjie gehad oor iewers waarnatoe hy haar wou neem. Groot Paul Rader, julle weet, en hy was 'n goeie vriend van my, en hy het gesê hy—hy het soort van kwaad geraak, so hy—hy het na die deur toe gegaan, en sy vrou sou altyd daar wag en hom totsiens soen. En hy sou uitgaan op die trappe, en uitgaan na die einde van die . . . en so terug wuif vir haar, en werk toe gaan.

¹⁶⁸ Gesê hulle het 'n verskilletjie gehad langs die tafel oor iets. En sy het by die deur gestaan, gesê hy het gesê [Broer Branham maak soen-geluide—Red.] “Totsiens.”

Sy het gesê: “Totsiens.”

Uitgegaan en daar uitgegaan en omgedraai by die hek, terug gewuif, en gesê sy het daar by die deur gestaan, aan die huil. Hy het gesê: “Totsiens.”

En sy het gesê: “Totsiens.”

¹⁶⁹ Afgegaan in die straat en gesê dit het met sy hart begin werk, die Heilige Gees het hom beetgekry, julle weet, met sy hart begin werk. En hy het gesê: “O, wat as sy sou sterf terwyl ek weg was? Wat as sy sou dood neerval? Wat as ek sou sterf? Wat as ek hier in Fort Wayne op die straat getref word voor ek ooit teruggaan? Wat kon ek doen?” Soos daardie, so daaroor gepraat. O, goeiste. Gesê, hy het gesê: “O, ek het so skuldig gevoel; ek het nie geweet wat om te doen nie.” Hy het gesê: “Ek het baie vinnig teruggehardloop, die hek oopgeruk, en die deur oopgestoot, en gesê . . . rondgekyk en ek het gesê: ‘Helen, waar is jy? Waar is jy?’”

¹⁷⁰ Gesê: “Ek het gehoor 'n [Broer Branham snuif—Red.]” Gesê: “Sy het agter die deur gestaan.” Gesê: “Ek het so na haar gekyk.” Gesê: “Ek het nooit 'n woord gesê nie.” Gesê: “Ek het net uitgereik en my arms gegryp, en haar gesoen. En ek het gesê: [Broer Branham maak 'n soen-geluid.] ‘Totsiens.’ Sy het gesê: ‘Totsiens.’”

¹⁷¹ So hy het by die hek uitgehardloop en omgedraai, en teruggekyk. En gesê: “Sy het gestaan in, deur, en ek het gesê: ‘Totsiens,’ en sy het gesê: ‘Totsiens.’” Gesê: “Sy het gewuif soos sy die eerste keer het, maar die tweede keer het sy 'n gevoel daarin gehad.” So dis net hoe . . .

¹⁷² Dis omtrent soos om die Here te dien, julle weet. Jy moet jou hart daarin sit; jy moet opreg wees. Jy moet vir God ontmoet, nie kerk toe gaan en een of ander koue, droë-oog belydenis maak nie; gaan soontoe en bly daaronder.

¹⁷³ Ek het grootgeword in 'n Baptiste kerk; julle weet dit. En ons was nie Baptiste soos julle almal Baptiste hier is nie: Loop nader en skud hande, en neem die regterhand van gemeenskap, en sit

jou naam op 'n boek, en word gedoop. Ons het gekniel by die altaar en mekaar op die rug geslaan tot ons deurgekom het; ons het iets gekry, broer. Ek bedoel, julle het meer nodig. . . Julle het 'n paar Kentucky Baptiste nodig, ou Sending Baptiste hierbuite. Ek sê vir jou hulle. . . Die enigste verskil wat ek gesien het tussen hulle en die Pinkstermense, hulle het nie praat in tale aanvaar nie; dis al wat ek geweet het. Hulle. . .

¹⁷⁴ Ons het deurgekom; ons het daar by die altaar gebly, en die ou mammies wat om ons gehuil en gebid het, ons op die rug geslaan het tot iets gebeur het. Ons het daar gebly tot ons gesterf het, en weer gebore is, en 'n nuwe skepsel in Christus Jesus geword het. Ja, meneer. Net jammer dat ons dit verlaat het. Ons moet vir God ontmoet. Wanneer die mens vir God ontmoet, is dit anders. Hy's 'n—hy's 'n ander persoon van dan af.

¹⁷⁵ Daar was eenkeer 'n melaatse, net vol melaatsheid. En toe hy vir God ontmoet het, van toe af, het hy geen melaatsheid gehad nie. Daar was eenkeer 'n onsedelike vrou wat na die put toe gekom het om 'n bietjie water te kry, en sy het 'n—'n Jood oorkant aan die ander kant sien sit. En sy het die pot laat sak; sy was so onsedelik, sy kon nie uitkom saam met die ordentlike vroue nie. Destyds het hulle hulle geskei; hulle doen dit nie nou nie. So hulle het net. . . Dis die gemeenskap. So hulle sit net die put. . . pot neer en begin dit opbring soos *daardie*.

¹⁷⁶ En toe sy het, het sy iemand hoor sê: “Bring vir My water om te drink, vrou.” Of “Vrou, bring vir My water om te drink.” Dis hoe Hy dit gesê het, want die werkwoord is altyd voor die bywoord in daardie land. Maar Hy het gesê: “Bring vir My water om te drink.”

En so, het sy gesê: “Dis nie gebruiklik vir julle Jode om vir Samaritane so-iets te vra nie. Ons het niks met mekaar te doen nie.”

Hy het gesê: “Maar as jy geweet het met Wie jy praat, sou jy vir My water gevra het om te drink. Ek sou vir jou water gegee het wat jy nie hier sou kom skeep nie.”

“Wel,” het sy gesê: “die put is diep en hoe gaan U. . . Waarmee gaan U in elk geval skeep?”

Hy het gesê: “Die water wat Ek gee, is Lewe, Ewige Lewe wat opborrel in die siel.”

“Wel,” het sy gesê: “ons—ons vaders het in hierdie berg aanbid, U sê in Jerusalem. . .”

¹⁷⁷ En Hy het aangegaan met die—met die gesprek tot Hy haar gees gekontak het. Toe Hy haar gees gekontak het, het Hy gesê: “Wel, gaan haal jy jou man en kom hiernatoe.”

Sy, onthou, sy was 'n onsedelike vrou. So gesê: “Gaan haal jou man en kom hiernatoe.”

“Wel,” het sy gesê: “ek het nie 'n man nie.”

Hy het gesê: “Jy het die waarheid gepraat. Want jy het vyf gehad, en die een waarmee jy nou saamleef, is nie jou man nie. Dit het jy reg gesê.”

¹⁷⁸ Hou daardie vrou dop. Vinnig, sy het Iets ontmoet, dieselfde Een wat julle elke aand ontmoet. Sou dit jou verander soos dit haar het? Sy het gesê: “Meneer, ek sien dat U ’n Profeet is.” Watter verskil was dit, teenoor die priester wat gesê het Hy was Beëlsebub. Sy was beter opgelei as die helfte van die predikers; tog ’n prostituut.

¹⁷⁹ Gesê: “Meneer, ek sien dat U ’n Profeet is. Nou, ons weet, ons Samaritane soek na ’n Messias wat sal kom; Hy sal ’n God-Profeet wees. Hy sal die Messias wees, maar Hy sal vir ons hierdie dinge vertel. Hy sal hierdie selfde soort werke doen wanneer Hy kom.”

Is dit die teken van die Messias? Dit was toe. Sien?

Gesê: “Ons weet . . . Ek weet dat U ’n Profeet is; ek sien dat U is. Ons weet wanneer die Messias kom, sal Hy vir ons hierdie dinge sê. Maar Wie is U?”

Jesus het gesê: “Ek is Hy wat met jou praat.”

¹⁸⁰ Nou, ek wil hê die ongelowige moet vir my van een keer sê wat Jesus gesê het . . . Baie ongelowiges vertel vir jou: “Jesus het nooit daarop aanspraak gemaak om die Seun van God te wees nie.” Hy het daar; ja. Hy het gesê: “Ek is Hy wat met jou praat.”

¹⁸¹ En vinnig het sy daardie emmer gelos, en van toe af, van toe af, het sy geweet dat die Messias op aarde was. O, goeiste, as ons net dieselfde ding kon doen vanaand. As ons kan beseft dat Hy nie dood is nie. Hy lewe vir ewig; Hy lewe om voorspraak te maak. “Omdat Ek lewe, lewe julle ook.” Sy Gees is in ons; Sy Gees is onder ons.

¹⁸² Van toe af, het die mans van die stad in God geglo, as gevolg van die vrou se getuienis. Jesus het dit nooit weer daaronder gedoen nie; Hy het net soontoe gegaan, dit daardie een keer gedoen, en die hele Samaria het in Hom geglo. Hy het nooit een genesingsdiens gehou nie; Hy het dit vir Filippus gelos. Maar van toe af, was daardie vrou verander; was daardie stad verander.

¹⁸³ Eenkeer het ’n ou visserman, ’n ou vetterige voorskoot om hom, sy broer, Andreas, het hom voor Jesus gebring. En sodra hy voor Jesus gekom het, het Jesus gesê: “Jou naam is Simon; jy’s die seun van Jona.” En van toe af, van toe af, was dit ’n ander man.

¹⁸⁴ Filippus het gegaan en Natanael gekry en hom na Hom toe gebring, en Hy het gesê: “Aanskou ’n Israeliet in wie daar geen bedrog is nie.”

Hy het gesê: “Rabbi, waarvandaan ken U my?”

¹⁸⁵ Hy het gesê: “Voordat Filippus jou geroep het, toe jy onder die boom was, het Ek jou gesien.” En van toe af, van toe af, was hy

'n veranderde man. Enigiemand is verander wat ooit in kontak kom met God.

¹⁸⁶ Daar was 'n ou haak-neus Joodjie. Die kerk met die sleutels het 'n baie groot fout gemaak. Hulle het rondgegaan en gesê: "Nou, laat ons almal bymekaarkom." (Ons sal sien wat die sleutels gehelp het.) Rondgegaan en gesê: "Laat ons almal bymekaarkom en een man kies wat in en uitgegaan het onder ons van die begin af, om Judas se plek in te neem, want daar staan geskrywe in die Skrif: 'Laat sy plek verlate wees en laat 'n ander sy biskop-amp neem.'"

¹⁸⁷ En gesê hulle het die lot gewerp, en dit het op Mattias geval; hy het nooit enigiets gedoen nie. Dit was die mens se keuse. En God het afgegaan en die gemeenste ou kêreltjie gekry wat daar in die stad was, om sy plek in te neem, 'n ou Joodjie.

Hy het gesê: "Ek sal hom net wys wat Ek hom sal laat doen vir My."

¹⁸⁸ En hy het Stefanus dopgehou toe hy gesterf het, dit het hom soort van geaffekteer. Toe voor jy jou kom kry, was hy op sy pad ondertoe. Hy het 'n brief in sy sak gehad, wat gesê het: "Ek sal al daardie holy-rollers kry. Ek het die brief van die hoëpriester net hier. Ek sal Damaskus toe gaan, en ek sal hulle in die tronk gooi; ek sal alles doen wat ek kan. Ek sal daardie gegil, en geskree, en al daardie tekere ganery, praat en tale, en dinge stopsit. Ek sal opdragte kry; ek sal dit doen." Daardie neusie wat so afhang.

God het gesê: "Ek sal hom net op pad ontmoet en hom verander."

¹⁸⁹ Omtrent teen die middag, het hy in die middel van die pad afgekom, en voor jy jou kom kry, het daardie Vuurkolom voor hom verskyn, en gesê: "Saul, Saul, waarom vervolg jy My?"

Hy het op die grond neergeval. Hy het gesê: "Here, Wie is dit wat ek vervolg? Wat is U Naam?"

Hy het gesê: "Ek's Jesus, en dis hard vir jou om teen die prikkels te skop."

En van toe af, het hy ontslae geraak van sy brief en een van hulle geword; van toe af. Ja, dit het hom verander.

¹⁹⁰ Ananias het hande op hom gelê deur 'n visioen wat hy gesien het, en hy het sy sig ontvang, hom afgeneem na die Damaskusrivier toe en hom gedoop. Hy het geword die... 'n heilige aan die Heidense kerk. God...

¹⁹¹ Nou, kyk hier. Hoe... Wat as hulle gesê het, toe Paulus bekeer is, die kerk miskien gesê het: "O, kyk wat het ons nou. Ons het hierdie grote Paulus. Ons weet dat daardie man onder Gamaliël gesit het; hy's een van die grootste leraars in die land. En hy's 'n Fariseër; hy's... o, hy's 'n groot man. Ons sal hom bo in Jerusalem sit, en ons sal hom die hoof van die kerk daarbo maak. En ons sal Petrus neem, dis natuurlik die een wat die

sleutels het; hy's onkundig, hy kan nie . . ." Die Bybel het gesê hy was onkundig en ongeleerd. "En hy het die sleutels, so ons sal hom net uitstuur na die arme, dom Heidene toe. Dis—dis die een waarnatoe ons hom sal stuur. Want hy doen 'n klomp wonderwerke, maar hierdie groot intellektuele man; sal ons hiernatoe bring na die intellektuele groep toe."

¹⁹² Huh, die Heilige Gees het Paulus uitgestuur na die dommes toe, en hom alles laat vergeet wat hy ooit geweet het, en het vir Petrus gevat, en hom bo na die geleerdes toe gestuur. Wat was die rede? Hulle het vir God ontmoet, en van toe af het die intellektueles nie meer getel nie, reg. Van toe af, is die rekord verander. Hoe God net dinge teenstrydig doen met die mens se denke. O, goeiste. Dit . . . Hy's so . . . Hy doen dinge so eenvoudig. Ja, Paulus was 'n veranderde man.

¹⁹³ Daar was 'n blinde man, waaroor ons nou die aand gepreek het, wat by die poort gesit het, besig om vir aalmoese te bedel. En hy het vir God ontmoet, en van toe af, kon hy sien. Daar was 'n maniak oorkant in Gadara, wat sy klere van hom sou afskeur, in 'n begraaftplaas wou woon. Dis 'n goeie plek vir demone. So hy het daarbuite gelê, en hulle het kettings om hom gesit. Hy was so sterk. Kyk na 'n man . . .

¹⁹⁴ Het julle al ooit 'n kranksinnige persoon gesien? Wel, hy's tw- . . . drie keer so sterk, of vier. En as die, om so oorgegee te wees aan die duiwel om jou vier keer jou krag te gee, wat sou jy wees as jy jouself oorgee aan die Heilige Gees? Hoeveel duisend maal jou krag sou dit wees. Moenie bang wees nie. Hoekom? Jy wandel in die Naam van die Here Jesus; dis die salwing. Ontmoet vir God en vind uit wat gebeur.

¹⁹⁵ Hierdie maniak het daar uitgehardloop. Die duiwel het gesê: "Gaan kry daardie ou maer mannetjie wat daar opkom, met sy krom skouers." Gesê: "Gaan kry daardie ou mannetjie daaronder. Kyk na al daardie mense wat om hom rondkyk." Gesê: "Gaan af soontoe en kry hom."

¹⁹⁶ Hier het hy uitgehardloop, en toe hy het, het hy vir God ontmoet. En van toe af, het hy sy klere aangetrek en was by sy gesonde verstand. Wat? Toe hy vir God ontmoet het! Vriende, daar's tye wat jy vir God ontmoet, wat dit elke mens verander.

¹⁹⁷ Net vir 'n oomblik, gaan ek nou 'n belydenis maak. Ek wil hê julle moet hierna luister. Ek is al vir een-en-dertig jaar 'n prediker. Ek sluit af na hierdie getuienis. Ek was nog nooit bang vir die dood vandat ek 'n Christen geword het nie. Maar wat my bang gemaak het, of, my bekommer het, was die tyd, as ek sou sterf voor Jesus kom, wou ek nie 'n—'n gees wees nie. Ek—ek's altyd bang vir enigiets wat na 'n spook lyk; ek—ek's—ek's bang daarvoor. So, ek—ek—ek het gedink wanneer ek—ek—ek hierdie liggaam ken. Ek het gedink ek sou gaan en by die Here wees, maar miskien sou ek een van my broers sien. En daar sou

hulle verbygaan soos 'n wit wolkie, 'n gees, die siel van daardie persoon.

¹⁹⁸ Ek sou sê: “O, daar—daar’s my broer. O, as ek net sy hand kon skud. Hy het nie ’n hand nie; dis verrot daaronder in die graf. As ek kon sê: ‘Hallo,’ maar hy het nie. . . Ek kan nie kry. . . Ek het geen tong nie; my tong is verrot daaronder in die graf. As ek hom kon omhels, maar ek het nie. . . Ek—ek’s ’n gees.”

¹⁹⁹ O, dit het my doodbang gemaak. Ek—ek het net nie daarvan gehou nie. En ek—ek—ek’s ’n ongeletterde persoon, en ek—ek kan net skaars lees, het ’n graad-sewe geleerdheid. En so toe het ek gedink: “Wel, goeiste, as ek net kon. . . Ek hoop ek lewe tot die Here kom.”

²⁰⁰ Nou, ek weet wanneer Hy terugkom, sal my liggaam opgewek word. Ek weet dat ek ’n liggaam sal hê; al die ouderdom sal weg wees. Jy sal nooit oud wees daar nie. Nee, meneer. Elke simbool van sonde sal weggeneem wees, en ouderdom is ’n simbool van sonde. So, alles wat sonde verteenwoordig het, sal weggeneem word, as gevolg van die vloek. Nie dat jy gesondig het nie, maar jy’s een van Adam se ras, en jy—jy verander terug na die stof.

En ek het gedink: “As ek net kon lewe om Jesus te sien kom.”

²⁰¹ Ek het vir Broer Gene hier gesê, Broer Leo en hulle, baiekeer, en Broer Fred, baie van my vriende, ek sou sê: “O, ek hoop om Jesus te sien kom, want wanneer Hy kom, sal ek verander word, en sal ek nie daardie spook hoef te wees nie. Ek wil nie dit wees nie. Nee, meneer.” Ek—ek het gesê: “Ek sal, reg wees reken ek, maar ek—ek wil hande skud. Ek is lief vir mense. Ek ken niks behalwe mense nie, so ek—ek sal graag dit wil wees.”

²⁰² En nou die oggend, omtrent vyf weke gelede nou, was ek buite in ’n diens, en ingekom. Ek was moeg, en ek het wakker geskrik in die kamer omtrent sewe-uur. En ek het gesê: “Ons sal vanmôre, of in die oggend, afgaan tabernakel toe,” vir my vrou. En sy het nog geslaap, en ek het soort van opgeskuif, teen die kopstuk van die bed, en my hande agter my gesit soos *hierdie*. En ek het net daar gelê, en dink. Ek het gesê: “Haai, ek’s vyftig jaar oud. Ek het nog niks vir die Here gedoen nie. Ek moet opskud en iets doen.” En ek het gesê: “Ek het. . . Ek—ek sal oor ’n rukkie oud wees.” En ek het gesê: “Ek—ek moet opskud en iets doen; ek het nog niks gedoen vir die Here nie.”

²⁰³ Ek het gesê: “Maar jy weet, ek sou beslis haat om. . . ek haat die idee om te moet sterf voor Hy kom.” Ek het gesê: “As Hy net sou kom. . .” Ek het gesê: “Ek—ek is bang vir daardie gedagte, as ek moet gaan as Hy nog vir ’n paar jaar vertoef, en ek miskien nie lewe om dit te sien nie, en ek sal moet sterf en ’n gees word.” Mmm, ek het glad nie daarvan gehou nie.

²⁰⁴ En terwyl ek daar gelê en daaraan gedink het, het ek iets gehoor net so duidelik as wat julle my stem hoor, soos ek julle gisteraand vertel, wat sê: “Hou net aan.”

205 Wel, ek—ek . . . ek het eers . . . Dit kom op so 'n manier, net soos hierdie visioene hier: Jy sê dit, en jy weet nie jy het dit gesê nie. Jy spreek, praat; jy weet nie dat jy praat nie. Wanneer ek 'n visioen voor iemand sien, weet ek nie wat ek gesê het nie. Enigste manier wat ek dit weet, is om hier na die bandopname toe terug te gaan en dit te kry. Sien? Ek weet nie wat ek gesê het nie, want jy is iewers anders in 'n ander plek, miskien veertig, vyftig jaar terug in iemand se lewe, of ver in die toekoms in iemand se lewe. Sien? Jy weet nie; jy weet net nie dat jy dit sê nie.

En ek—ek het gesê: “Ek hou net aan.”

Gesê: “Hou net aan; hou net aan.” Gesê: “Die groot beloning is aan die einde van die pad.”

206 Nou, ek het die—die voorsitters ensovoorts se toestemming gevra om hierdie te sê. Ek glo dit was 'n visioen, maar as dit was, het ek nog nooit enige so-iets gesien nie. Ek het visioene gesien vandat ek omtrent drie jaar oud was, miskien jonger as dit. En ek het nog nooit enigiets soos hierdie gesien nie, nog nooit so 'n ondervinding gehad nie. Ek's besig om 'n boek te lees, wat die pastoor hier vir my gegee het, van iemand anders wat 'n soortgelyke ondervinding gehad het. Ek het dit gelees, want daarin het Broer (Wat was dit? Wigglesworth? Of . . .) Price gesê, Broer Price het 'n soortgelyke ondervinding gehad; ek wou sy boek kry en sien wat dit was. Ek—ek wil uitvind.

207 Ek wil nie sê “verplasing” nie, want dit sou lyk asof, as jy sou, dit Paulus sou probeer naboots. Nee, ek wil—ek wil net wees wat ek is. Sien? Net . . . Ek kan nie Paulus wees nie, maar ek dien dieselfde God as wat hy het. En so . . .

Ek het gesê . . . Dit het net aanhou sê: “Hou aan.”

En ek—ek—ek het teruggepraat, ek het gesê: “Wel, ek hou aan.”

Hy het gesê: “Die groot beloning is aan die einde van die pad.”

Ek het gesê: “Ek besef . . .” Ek het gesê: “Wie . . . Dit moes my vrou gewees het.” Ek het gesê: “Wat het jy gesê, skat?”

Ek het haar geskud; ek het gesê: “Meda? Wat het jy gesê?”

Sy het gesê: “Huh?” Sy was aan die slaap.

208 En ek het gesê: “Wel dit was nie sy nie.” Ek het gesê: “Miskien was dit die Heilige Gees.” Ek het gesê: “Dierbare Hemelse Vader, het U met U dienskneg gepraat? Wat wil U hê moet ek weet?”

209 Niks het gepraat nie. Ek het 'n rukkie gewag. Ek het Dit weer hoor, sê . . . Gelyk of ek iemand daardie lied kon hoor sing: “Here, laat my kyk verby die gordyn van tyd.” Het julle dit al ooit gehoor? Ken julle dit?

Here, laat my kyk verby die gordyn van skadu's,
 van droefheid en vrese,
 Laat my die soete haweklokke hoor lui;
 Dit sou my pad verlig en al my vrese besweer;
 Here, laat my kyk verby die gordyn van tyd.

Gelyk of ek iemand dit kon hoor sing. Ek het gedink:
 “Wonder wat dit is?” Ek was net so, soos ek nou is.

En ek het iets hoor sê: “Hou aan.”

Ek het gesê: “Ek sal aanhou.”

Hy het gesê: “Sal jy graag agter die gordyn wil sien?”

Ek het gesê: “Dit sou my help.”

²¹⁰ En net toe, het ek iets met my voel gebeur. En ek het gedink:
 “Wat gaan hier aan?” En ek het teruggekyk, en ek kon myself op
 die bed sien lê.

²¹¹ Nou, as hierdie—as hierdie julle hinder, mag God my vergewe
 dat ek dit vertel het. Sien? Ek het dit nog nooit vantevore vertel
 nie, net vir my kerk, my eie kerk. En ek het teruggekyk, en
 ek hoop deur God se genade, dat julle my nie as 'n fanatikus
 klassifiseer nie. Ek—ek. . . As ek is, weet ek dit nie. Ek—ek wil
 nie wees nie. Nee, meneer. Maar ek. . . God in die Hemel weet
 dat hierdie waar is, soos ek my Bybel daaroor hou, net soos ek
 julle gisteraand van die eekhorings vertel het. Hierdie het net
 onlangs gebeur.

Ek het teruggekyk, en ek het myself gesien, en ek het nie
 beweeg nie. En ek het omgedraai, hierdie kant toe gekyk; dit het
 gelyk soos 'n plekkie way afgekom het soos *hierdie*.

²¹² En ek—ek—ek sê hierdie nie as 'n verskoning nie, maar ek
 was nogal hard op vroue gewees. Ek is al 'n vrouehater genoem,
 maar ek is nie; ek—ek is nie. Ek—ek hou van my susters, maar
 ek hou nie daarvan om vroue te sien optree soos hierdie moderne
 Amerikaanse vroue nie. Toe ek na Sint Angelo toe gegaan het, die
 katakombe daar in Rome, in Italië, was daar 'n bord daar by die
 katakombe, wat gesê het: “Asseblief, Amerikaanse vroue, trek
 julle klere aan voor julle hierdie plek binnegaan en respekteer
 die dooies.” Hmm. Nota vir die Amerikaanse vroue, wel, dis
 'n skande.

Hulle het vir my gevra: “Het julle nie enige ordentlike vroue
 daar oorkant nie?”

Ek het gesê: “O, ons het beslis. Dis net die. . . Dis daardie
 ander klomp.” Sien?

Maar hulle weet net dis Amerikaans, dis wat dit was.

²¹³ En so, hierdie. . . Ek. . . Ek sal nie tyd hê in hierdie diens
 om vir julle te vertel nie. In 1933. . . Hierdie is 'n vrou se volk.
 Dis die getal dertien. Dit verskyn in die dertiende hoofstuk van
 Openbaring: dertien sterre, dertien strepe, dertien. . . Alles is 'n

dertien. Alles is vrou. En onthou, SO SPREEK DIE HERE daar sal 'n vrou regeer voor die eindtyd. Sy sal óf President, Vise President, óf dit sal die Katolieke Kerk as 'n vrou wees. Ek het haar gesien: 'n Belangrike vrou, die volk het voor haar gebuig. Dit sal een wees voor die eindtyd. SO SPREEK DIE HERE. Skryf dit neer en vind uit, julle jong mense. Kyk of dit gebeur. As dit nie is nie, is ek 'n valse profeet.

²¹⁴ Nou, onthou net; dis die einde. Hierdie Amerika is 'n vrou se volk. Dis 'n plek waar sy 'n vryskut god is, en die mans niks vir haar sê nie. Sy's baasspelerig; sy bestuur alles, besighede en alles, selfs in die kerk ingekom op die platvorm, die preekstoel, en bestuur dit nou. So daar—daar het julle dit, julle sien, dis . . . En dis absoluut so onskriftuurlik soos—soos Kain en Abel . . . of Abel sou wees die . . . soos Kain. Sekerlik, al hierdie dinge, sy's heerser. En sy's—sy's 'n godin. Dis waar in Amerika.

²¹⁵ Nie julle nie, susters, maar ek was nog altyd 'n bietjie rof met hulle daaroor. En miskien het ek—ek 'n bietjie te rof gedink, miskien, partymaal. Maar hoe kan ek? As julle—as julle geestelik is, sal julle dit sommer nou begryp. Sien? Hoeveel van julle dink julle verstaan wat ek bedoel? [Gehoor sê: “Amen.”—Red.] Goed.

²¹⁶ Kyk na Elía. Wat het hy genoem? Hy kon dit nie help nie. Hy het uitgeroep teen daardie Isébel; het hy? Hoe. . . Hier het Johannes die Doper gekom met sy selfde gees. Hoe kon hy help om uit te roep daarteen? “Dis nie wettig vir jou om jou broer se vrou te hê nie.” Dit het hom sy kop gekos. Sien? Sien? God neem sy man, maar nooit Sy gees nie. Sien? Dit bly afbeweeg. Die voorafgaan van die Koms van die Here Jesus, soos Hy daaronder op die rivier gesê het in—in 1933 toe ek daar gedoop het, en julle het gesien wat daarmee gebeur het. Sien? Net presies wat Hy gesê het dit sou gebeur. So jy kan dit nie verhelp nie.

²¹⁷ En toe ek gekyk het, na my toe aangehardloop gekom, was dit, vir my gelyk soos, 'n miljoen jong vroue, omtrent twintig jaar oud. Ek het nog nooit in my hele lewe sulke mooi vroue gesien nie. Hulle oë het soos sterre gelyk, hulle tande so wit soos pêrels, lang hare wat op hulle heupe gehang het, met wit klede aan tot onder op hulle voete, en was kaalvoet. En hulle was elkeen. . . Nou, ek. . . Verskoon my nou, julle vroue. Elkeen van hulle het nader gehardloop en hulle arms om my gegooi, en geskree: “Ons dierbare broer.”

²¹⁸ Nou kyk, God weet, toe ek 'n seun was, julle het my storie gelees, toe ek sewe jaar oud was, het die Engel van die Here my ontmoet as 'n warrelwind in daardie bos daardie dag en gesê: “Moet nooit rook, drink, of jou liggaam besoedel nie.” Ek het nooit gerook in my lewe nie, nooit gedrink in my lewe nie, en ek het gehad. . . Ek het geen vrou geken behalwe my vrou nie. En so dan, ek het nie onsedelik gelewe toe ek 'n sondaar was nie. En. . . Maar ek. . . Vandat ek 'n Christen geword het, het ek so

nougeset probeer lewe as wat ek weet om te lewe, en God weet dis die waarheid.

219 En—en laat ek dit sê: ek gee nie om hoe heilig 'n man is nie, solank as wat hy 'n mens is, kan hy nie die ander geslag in sy arm neem, 'n vrou, sonder om 'n menslike sensasie te hê nie. En ek gee nie om nie; vertel jy dit vir my, en ek sal vir jou sê jy vertel 'n storie. En as jy 'n volbloed man is, as jy regtig 'n—'n man is, is dit so; jy kan dit nie help nie. Jy's 'n mens. Ek sê nou nie jy sal enigiets verkeerd doen nie; maar die sensasie is daar net presies dieselfde.

220 Maar hierin, was dit weg. Prys God, dit was weg. Dit was soos—soos nie wanneer ek my eie suster, Delores, in my arms neem nie. Dis nie soos 'n moeder wat haar baba neem nie. Ek—ek weet nie. Dit was volmaak.

221 En ek het gekyk, hier het 'n klomp mans gekom, gelyk soos miljoene van hulle wat van hierdie kant af gekom het. En hulle het almal wit klede aangehad en hulle het gehad soos, langerige hare wat in hulle nek hang. En hulle het my gegryp en geskree: “Ons dierbare broer.”

222 Ek het gesê: “Ek—ek weet nie.” En ek het omgedraai, ek het gekyk, en daar het ek op die bed gelê. Nou waar dit ook al is, dit is nie baie ver van hier af nie. Of dit 'n ander dimensie is of wat, kan ek nie sê nie. Maar ek het teruggekyk, en ek het myself sien lê op die bed; ek het hierdie kant toe gekyk, en hier was hierdie mense. En daardie . . .

223 As ek “volmaak” sou sê, sou dit dit nie beskryf nie. As ek “uitnemend” sou sê; ek kan nie die Engelse woord vind nie. Daar was geen gister, geen môre nie, dit was alles nou; geen siekte, geen hartseer, geen sonde, geen moegheid nie; hulle het nie geëet of gedrink nie; hulle het nie geslaap nie, hulle het dit nie nodig gehad nie; en tog was hulle wesens. En hulle het hulle arms om my gesit, ek het dit net so gevoel soos wat ek my eie hande voel soos *hierdie*. [Broer Branham tik op sy arm—Red.]

224 En ek het gekyk en daar deur die skare aan die druk, en hier het my eie dierbare vrou gekom. Sy het sterf toe sy twee-en-twintig was en hier het sy gekom, Billy se ma. En sy het gekom reg . . . Ek het gesê: “Sy sal my haar man noem.”

225 Sy het haar weg gebaan deur die vroue, vir my gewaai soos *daardie*. Ek kon daardie swart oë net sien blink. Sy was 'n Duitse meisie. Sy het nader gehardloop en haar arms om my gegooi. Sy het gesê: “My dierbare broer.”

En daar het 'n baie mooi vrou daar gestaan, net haar arms om my gesit en gesê: “Ons kosbare broer.”

En toe het Hope, sy het haar arm gesit (Dit was my vrou.) sy het haar arm om hierdie ander vrou gesit; sy het gesê: “Is dit nie wonderlik nie? Hy is nou by ons.”

Ek het gesê: “Ek—ek verstaan nie hierdie nie.” Ek het gesê: “Ek—ek—ek kan nie versta- . . .”

226 En hierdie mans het my opgetel, en my bo-op ’n yslike groot hoë plek gesit, en my neergesit. En hulle het God geprys, niemand van hulle het my gesoen nie, my net omhels, en gesê: “Broer, ons kosbare broer.”

En ek het gekyk, en mense het van oral af gekom. En ek het gesê: “Wat is hierdie?”

En daardie Stem nou, van niemand nie, dieselfde Stem wat in die kamer gepraat het was steeds by my, Hy het gesê: “Hierdie is volmaakte liefde.”

227 En ek het nog altyd geleer: Die bewys van die Heilige Gees is volmaakte liefde. Sien? Ek glo in praat in tale, sekerlik. “Maar al spreek ek die tale van mense en Engele en het nie die liefde nie, is ek niks, het ’n klinkende metaal en ’n luidende simbaal geword.” So, wanneer jy in tale praat en liefde saam met dit het, sal dit jou wys.

228 En die liefde wat ons hier sou hê, sou wees soos om hier te begin vanaf ’n skaduwee, van die skaduwee, van die skaduwee in die skaduwee; en van die skaduwee na ’n mistigheid, en na ’n bietjie vog, en na ’n stroom, na ’n rivier, en dan na die oseaan. Dis waar dit daar sal arriveer, net volmaak, alles. Jy kon nie sterf nie; jy kon nie enige sonde wees nie. O, ek nooit. . . Ek—ek sal nooit in staat wees om te verduidelik wat daardie Plek was nie. Sien? Dit—dit—dit net. . . Dit was net volmaak, meer as volmaak. En net toe, was daar ’n. . .

Ek het gesê: “Ek—ek verstaan nie wat hierdie is nie.”

En ’n baie mooi vrou het nader gehardloop en sy het gesê: “O, my kosbare broer,” sy het gesê: “ek’s so bly jy het gearriveer.”

En sy het afgedraai, en ek het na haar gekyk, en ek het gedink: “Goeiste, hoe almal so mooi is, en so jonk, en so. . .” En ek het gesê: “Wat is hierdie?”

En daardie Stem het gesê: “Hierbinne word alle tekens van ouderdom en alles teruggebring na volmaaktheid.”

229 Sien, ons eet kos tot ons ’n sekere ouderdom bereik. Toe ek sestien was, sou ek eet dies- . . . Laat die wetenskap vir my hierdie een antwoord: Ek eet dieselfde kos toe ek sestien jaar oud was, eet ek nou: boontjies, brood, aartappels, vleis. En elke keer wat ek eet, hernu ek my lewe. Enigiemand weet dit maak bloedselle, en dis hoe ons na die aarde toe kom. En nou, die dokter wat hier sit weet dit ook. Toe het ek die heelyd sterker, groter geword. En toe ek omtrent twee-en-twintig geraak het, julle ook, eet ek steeds dieselfde kos, en raak die heelyd ouer en swakker, deur nuwe lewe in my liggaam te sit.

230 Verduidelik vir my, wetenskaplikes: As ek water uit ’n beker in ’n glas ingooi, en wanneer dit halfvol raak, hou ek aan om nog

in te gooi en dit raak al hoe minder. Vertel my, wetenskaplik, daarvan. Wat dit is, dis 'n afspraak wat God gemaak het. Wanneer jy daardie ouderdom bereik, het Hy jou net waar Hy jou wil hê, sê: "Kom dood; begin." Vra vir die wetenskap of jy nie begin sterf nadat jy omtrent twee-en-twintig jaar oud word nie. Maak nie saak hoe goed jy eet nie, jy sterf, loop reguit weg. Dit sal uiteindelik. . . Die dood is net daar op jou spoor. Maar jy groei totdat jy daardie ouderdom bereik. Vanaf omtrent. . . Jy is net omtrent op jou beste van vyftien tot omtrent twee-en-twintig. Dis reg.

²³¹ Hierdie mense het gelyk asof hulle net op hulle hoogtepunt was, net op hulle beste. En ek, wat daar na hulle gekyk het en hoe hulle gelyk het. So daardie, ek het gedink: "Is dit nie wonderlik nie?"

²³² En toe ek my klein dogtertjie gesien het, agt jaar oud, toe. . . Julle onthou die aand, en julle het dit in my storie gelees. Toe ek haar ontmoet het, was sy 'n jong vrou. Sy het gesê: "Hallo, Pa."

En ek het gesê: "Pa? Wel, jy is net so oud soos ek. Ek verstaan dit nie."

Sy het gesê: "Pa, op aarde, was ek jou klein Sharon."

Ek het gesê: "Waar's jou ma?"

Gesê: "Sy wag daarbo by julle huis vir jou." Sy het gesê: "Ek sal hier wag vir Billy Paul, my broer."

²³³ En toe ek uit die visioen uitgekom het. . . Hope het haar arm Daar om my gehad, en toe ek uit die visioen uitgekom het, in die kamer gestaan het, het sy steeds haar arm om my gehad. En ek was in geen visioen, geen koma nie; ek het gestaan soos ek nou staan. En sy het my op hierdie skouer gestreel. God is my Regter.

En ek het gesê: "Hope, jy's steeds hier, is jy nie?"

Sy het gesê: "Billy, belowe my jy sal jou nie oor my en Sharon bekommer nie."

²³⁴ Ek was net gereed om. . . Ek het 'n paar oomblikke voor dit, 'n pistool in my hand gehad. Ek het dit die hele pad om gedraai, om te probeer selfmoord pleeg. Dieselfde dag, het ek my hand op 'n drie-en-dertigduisend volt lyn probeer sit toe ek as 'n elektrisiën gewerk het, julle ken my storie. En voor ek my kom kry, was ek op die grond, daar gesit, en sweet, onbewus van wat gebeur het. Dit het beteken God het hierdie bediening bewaar vir julle mense; ek sou net daar gegaan het.

En so, het sy haar arm om my gehad. Ek het gesê: "Hope, jy nog hier." Was donker in die kamer.

Sy het gesê: "Belowe my?"

Ek het gesê: "Ek belowe jou, Hope."

En toe sy het, het sy my verlaat; sy het my gestreel, my soort van gedruk, en my verlaat.

Ek het gesê: “Jy’s steeds hier, Hope, iewers, is jy nie?” Ek het rondgevoel vir haar. Ek het die lig aangeskakel, ek het na elke stoel toe gegaan en rondgevoel.

²³⁵ Ek het gesê: “Waar is jy, skat? Moet my nie verlaat nie; moet my nie verlaat nie.” Rondgegaan in die kamer, gevoel vir haar soos daardie; net ’n seun, was net ’n rukkie getroud, en Billy en Sharon is gebore.

²³⁶ En ek het haar gesien. Toe ek haar hierdie keer gesien het, het sy dieselfde gelyk. En ek het daar op hierdie plek gesit. En ek het gesê: “Ek verstaan nie hierdie nie. Hoekom het u my hierbo gesit?”

Gesê: “Jy was ’n leier. Jy was as ’n leier gebore, om mense te lei.”

En ek het gesê: “O, goeiste.” Ek het gesê: “Wel . . .”

Hy het gesê: “Wel, hierdie is volmaaktheid.” Gesê: “Hierdie is soos die aartsvaders toe hulle saam met hulle mense vergader het.”

Ek het gesê: “Is hierdie . . . ? Ek—ek—ek—ek . . . Hierdie is na die dood?”

“Ja.” Ek het omgedraai en teruggekyk. Daar het ek nog op die bed gelê. En Hy het gesê: “Hierdie is na die dood.”

En ek het gesê: “O, dan het ek gesterf. Wel, hierdie is wonderlik; hierdie is goed vir my om hier te wees. Ek hou hiervan.”

En toe het hierdie vrou, baie mooi vrou wat net haar arms om my gesit het soos *daardie*. En gesê: “Hou net aan.”

En ek het gesê: “Wel, hoekom . . . Ek kan nie verstaan nie.” Ek sê: “Hierdie almal Branhams?” Gelyk soos miljoene van hulle. Ek het gesê: “Hierdie almal Branhams?”

Daardie Stem het gesê: “Hulle is jou bekeerlinge.”

Ek het gesê: “Beekeerlinge?”

²³⁷ Gesê: “Sien jy daardie vrou wat jy so bewonder?” Gesê: “Sy was al oor die negentig toe jy haar na Christus toe gelei het. Kyk nou na haar. Geen wonder sy het gekree: ‘My kosbare broer’ nie.”

²³⁸ Ek het gesê: “O, as ek net kon teruggaan, as ek net ’n kans kon kry. Ek sou hulle gryp; ek sou hulle trek; ek sou hulle oorreed. Sien? Moenie dat enigeen hierdie misloop nie. Hierdie is—hierdie is volmaaktheid.”

²³⁹ En net toe, het ek gekyk. Ek het ’n ou hond gehad. Ons het altyd gejag; hy het my geklee, my in die skool gesit, met buidelrot-jag, wasbeer-jag en goed. En toe ons na die stad toe getrek het, het ’n polisieman hom vergiftig.

²⁴⁰ Toe ek oor sy graf toegespit het, toe ek hom in ons agterplaas begrawe het, het ek gesê: “Fritz, as daar ’n plek is . . .” Ek was ’n sondaar, omtrent sewentien jaar oud. Ek het gesê: “As daar ’n plek soos die Hemel is, sal jy daar wees.” Later, is ek bekeer. Ek het altyd gedink . . .

Nou sommige . . . Ek het hierdie vir iemand vertel, en hulle het gesê: “’n Dier wat in die Hemel is.”

²⁴¹ Daar is absoluut diere in die Hemel. Ek wil vir julle iets vra. Die kritiek sommer gou stilmaak. Sê vir my wat van daardie perde en strydwaens geword het, wat afgekom het en vir Elia geneem het en opgegaan het. Waar is daardie perd waarop Jesus gekom het, gery het, met Sy kleed gedoop in die Bloed, aan die ry op ’n wit perd? Uh-huh? Waar gaan daardie wolf en lam saam wei, en die leeu strooi eet soos die kalf? Waar kom dit vandaan?

²⁴² En ek het iets oor die heuwel sien afkom, en hier het ou Fritz gekom. Hy het na my gekyk en my aan die hand kom lek, ek hom gevryf. Net toe het ou Prins, my perd, sy nek om my skouer kom sit en begin runnik.

Ek het gesê: “O, God.” Ek het opgekyk.

En Hy het gesê: “Alles wat jy ooit liefgehad het, en alles wat jou ooit liefgehad het, is hier vergader.”

En ek het gesê: “Ek wil vir Jesus sien. Ek wil die Een sien wat ek liefgehad het en—en voor gewerk het.”

²⁴³ En hulle het gesê: “Jy kan Hom nie nou dadelik sien nie; Hy’s hoër as *hierdie*. Maar eendag sal Hy terugkom, en wanneer Hy kom, sal Hy eerste na jou toe kom. En jy sal ondervra word oor die Evangelie wat jy gepreek het. En dan, as jy die toets slaag, dan sal ons saam met jou gaan, terug, en Hy, terug aarde toe en vir ewig saam lewe in ’n liggaam, ’n vleeslike liggaam waar ons sal eet en drink.”

En ek het gesê: “Jy bedoel, Hy sal my ondervra oor die Woord wat ek preek?”

Gesê: “Ja.” En daardie Stem wat met my gepraat het, het dit gesê.

Ek het gesê: “Wel, sal Paulus ook ondervra word?”

Gesê: “Sekerlik, saam met sy gemeente.”

Ek het gesê: “Dan as Paulus dit slaag, sal ek ook.” Ek het gesê: “Ek het dit presies gepreek soos hy het, nie een woord beweeg nie.”

En toe het daardie miljoene uitgeroep: “Ons weet dit, en rus met sekerheid.”

En omtrent daardie tyd, het ek die Stem hoor sê: “Hou aan.”

En ek het myself voel gly. Ek het gesê: “Ek hoef nie terug te gaan nie, moet ek?”

“Hou aan.” Ek het omgedraai en na my liggaam gekyk; ek het dit sien beweeg. Ek was besig om by te kom; net binne ’n oomblik was ek weer in die kamer.

²⁴⁴ Vriende, van toe af, was ek ’n veranderde persoon. Ek weet nie wat julle hiervan sal dink nie, maar met my hand op die Bybel, dit is waar. Daardie . . . Wat dit ook al is, ek weet nie of dit hier was, en of dit ’n visioen was nie. Ek het nog nooit so een gehad nie. En kom ons sê dit was ’n verplasinkie (Ek sê nie dit was nie), sê, my gees het uitgegaan, en soontoe gegaan (Ek weet nie wat dit was nie), as—as dit glorieryk is onder daardie eerste Hemel, wat moes Paulus gesien het toe hy na die derde Hemel toe gegaan het en teruggekóm en gesê het: “Die oog het nog nie gesien, die oor het nog nie gehoor, ook het dit nog nie in die harte van mense opgekom, wat God beplan het vir hulle wat Hom liefhet nie.”

²⁴⁵ Ek was meer vasbeslote. Ek was . . . Hierdie is my tweede herlewning van toe af. Ek was meer vasbeslote om alles te doen wat ek kan om mans en vroue te oortuig, wees asseblief seker hiervan: As God se liefde nie oppermagtig in jou hart anker nie, moenie enige sensasie of emosie aanvaar nie; jy moet seker wees jy—jy kan die ander wang draai, dat—dat God . . . dat—dat Christus die algenoegsame vir jou is. Moet dit nie mis nie, my broer.

²⁴⁶ Onthou net. Ek sal dit sê, met die geloof wat ek in daardie visioen het, wat dit ook al was, ek sal dit spreek in die Naam van die Here: As jy nie daardie volmaakte liefde het nie, sal jy nooit daar wees nie, want niks kan ooit daar wees daarsonder nie. Jou gees sal uit plek uit wees daar. Dit kan nie kom nie; daar sal geen manier wees daarvoor om te kom nie. Net so min dit sou wees vir ’n mieliepit om uit die grond uit op te kom sonder ’n kiem van die lewe daarin. Maak nie saak hoe natuurlik dit sou lyk nie, dit kan nie opkom nie.

²⁴⁷ My vriend, julle oumense, julle jongmense, julle weet nie watter tyd julle gaan vertrek nie. Ons weet dit nie. Maar laat ek julle oortuig, as ’n Christenbroer, dat . . . een wat julle liefhet: As jy nie weer gebore is, en die Gees van God van liefde in jou hart inkom nie, sal jy beslis daardie Plek misloop. Laat ek vir julle vra: As God my gegee het . . . guns tussen ons gegee het, en julle my glo, ek’s eerlik. Wat het gebeur? Ek weet nie.

²⁴⁸ Maar God in die Hemel, Wat—Wat nou hier alomteenwoordig is, wanneer ek hierdie wêreld verlaat, Hemelse Vader, laat my asseblief rus daarbinne tot Jesus kom. Dis . . . dit—dit sal—dit sal genoeg beloning wees vir my, as ek net in daardie Plek kan rus, tot ek Hom sien kom.

²⁴⁹ Toe is daar aan my geopenbaar: “As hierdie aardse tentwoning afgebreek word, het ons een wat alreeds wag”; ons

het een wat wag. Broer, suster, dis waar. Nou, ek dink ek het die Gees van God. As die Gees wat op my is nie is nie, weet ek nie.

²⁵⁰ Kyk, kom ons neem die natuur daarvan. Kom ons neem die Vuurkolom wat die kinders van Israel gevolg het, die Een waarvan hulle die foto het. Sonder twyfel het baie van julle dit; indien nie, tel dit op wanneer julle deurgaen. Waar dit ondersoek is deur die Federale Regering, die FBI agente van die Vingerafdruk en Dokumente; dis daar in die saal. Een hang in die Godsdienstige Saal van Kuns in Washington, DC as die enigste Bonatuurlike Wese wat ooit gefotografeer is. Dit is gesien op die platvorm. Die heiliges ken dit; hulle het Dit al doggehou. Miljoene maal miljoene om die wêreld het Dit sien beweeg, Dit persoonlik sien verskyn op die platvorm.

²⁵¹ My vrou het Dit, omtrent ses maande gelede, vir haar eerste keer gesien. Sy was op die rivier daardie dag toe Dit daaronder verskyn het. Toe die artikel regoor die—die Engelssprekende wêreld gegaan het in die Verenigde Pers: *Geheimsinnige Lig Verskyn Bokant Plaaslike Baptiste Prediker Tydens Doop*. Daar gestaan, Dit het gepraat; mense het Dit heen-en-weer hoor praat. Duisende mense wat daar gestaan het en my sien doop het na my eerste herlewing, vyfhonderd bekeerlinge in die Ohio rivier. Dit was in die koerant, koerant uitknipsels; ons het dit. In die Verenigde Pers beland; Kanada het dit gekry; reg rondom oor die land. “Geheimsinnige Lig. . .”

²⁵² Nou, die wetenskaplike wêreld het Dit afgeneem. Nou, het hulle Dit al drie of vier verskillende kere gekry. Duitsland het Dit afgeneem. Hulle het Dit hieronder in Kalifornië afgeneem nie lank gelede nie. Dit is regte mans met regte kameras.

Die Duitse kamera het gesê: “Wonder of ons kamera Dit sal kry?”

Ek het gesê: “Julle is welkom om te probeer.”

²⁵³ En toe die Gees afgekom het, het hulle Dit afgeneem met die afkom, afgeneem terwyl Dit onderskeiding gedoen het, en Dit weer afgeneem met die opgaan. O, goeiste. Duisende maal duisende het geval vir die Kruis in Duitsland. En dis waarnatoe ek moet teruggaan sodra hulle. . . Ek kan loskom om weer in Duitsland in te gaan, daar by Lausanne, Switserland, het Dit weer gekom.

²⁵⁴ Nou, hou die natuur Daarvan dop. As ’n wynstok. . . As dit. . . As die eerste loot. . . Jesus het gesê: “Ek is die Wynstok; julle is die lote.” Johannes 15, glo ek. Is dit reg? “Ek is die Wynstok.”

²⁵⁵ Nou, wat het die Wynstok ’n loot voortgebring? Die eerste loot was ’n Pinksterkerk. Is dit reg? Dan sal die tweede loot wat uitkom, nog ’n Pinksterkerk wees. Nou, ons sien nie Pinkster in alle kerke nie, sien ons? Nee. Wel, wat is dit? Dis ’n ge-ente wynstok.

256 Jy kan 'n perskeboom neem of jy kan neem 'n, ek sal sê, 'n —'n lemoenboom, en omtrent enige soort sitrusvrug ent. Jy kan omtrent op enigiets, pomelo of wat nog ent, maar dis die ge-entes. Maar as die oorspronklike wynstok self 'n loot voortbring, sal dit dieselfde soort vrug bring wat die eerste een gebring het.

257 Nou, as Jesus Christus die Wynstok is, en Sy Lewe . . . Onthou nou, Sy . . . Die wynstok dra nie vrugte nie; die loot dra vrugte, maar die wynstok gee dit lewe. Is dit reg? Wel, as die Lewe van Christus dan in ons is, sal Dit Sy Gees en Sy werke bring. Is dit reg? Dit moet, want Dis die Wynstok van God. Nou . . .

258 Nou, hou hierdie Engel van die Here dop. Ons weet dat dit waar is. Nou, hou dop watter soort natuur Dit het. Dit dra dieselfde vrugte wat Dit het toe Dit hier op aarde was. Nou, is Dit terug in die Kerk, en dra dieselfde vrugte, om nog 'n Pinksterkerk te maak, net presies soos Dit die eerste keer het. Nou, daardie Kerk het hulle getuienis verseël met hulle bloed. Hulle was goddelike mense; hulle het God liefgehad; hulle het daarby gebly.

259 En wat julle ook al doen, wat julle ook al doen, vriende, laat ek vir julle vra, as julle glo dat ek 'n dienskneg van God is, laat ek vir julle iets vertel: Julle moenie daardie wonderlike Plek mis nie. Moet dit nie mis nie. Kom ons buig ons hoofde net 'n oomblik.

260 Ek wonder nou net, voor ons verder gaan in die diens: Is daar een hier, twee, dosyn, hoeveel is daar hierbinne wat graag wil sê: “Broer Branham, onthou my net nou in gebed, aangesien jy dit nou vertel het, ek het bietjie van 'n vrees vir die dood gehad, ek—ek—ek wil daardie versekering hê, ek wil my hand opsteek na God, en sê: ‘Bid vir my’”?

261 God seën jou hier, seun. God seën jou; God seën jou, jou, jou. Ja, almal daaragter, God seën julle. God seën julle, regoor die gebou, balkon; ons sien julle hande daarbo. “Ek wil daardie vrede hê wat alle verstand te bowe gaan.”

262 Ek kyk, en bid. Steek jou hand op. Laat die Heilige Gees spreek. As jy vanaand sterf, gaan jy heengaan waar daar ween en, geweën en gekners van tande is? Of wil jy in daardie salige, soet rus in vrede ingaan? Ek sê dit in die Naam van die Here, met die salwing van die Heilige Gees.

263 God seën jou, skat. God seën jou daaragter; God seën jou, suster. Iemand anders? Steek jou hand op. God seën jou. God seën jou. Dis reg, God seën jou.

264 Ek kyk, wag net 'n oomblik. Almal met julle hoofde gebuig, in gebed. Goed, hou net aan. God seën jou; ek sien jou hand. Ek hou iets dop. God seën jou; dis goed. Goed, iemand anders? Wag net. Goed.

265 Hemelse Vader, U sien hulle hande. Ek het gekyk, dopgehou hoe iets gedoen word, U weet alles daarvan, Vader. Ek bid nou

dat U Gees soet op hulle sal wees. Laat hulle weet dat hierdie wat ek gesê het, mag dit wees dat hulle kan sê: “Van toe af,” is hulle gesindhede verander; die hardheid wat in hulle harte was, het weggesmelt; soet vrede en Goddelike liefde het in die plek daarvan ingekom. Skenk dit, Vader.

266 Mag elkeen van hulle die doop van die liefde van God in hulle hart ontvang, dat hulle die ander wang kan draai, die tweede myl kan loop, soos Hy het, met spoeg op Sy gesig en dorings op Sy voorkop, met hemel en aarde in Sy hande, sagmoedig na die kruis toe loop om te sterf vir mense wat Hom doodgemaak het. God, hoe. . .

267 Maak ons so, Vader. Haal hulle hart van klip uit ons uit en sit ’n baie, soet, barmhartige hart in ons; sit ’n Gees in ons soos Hy het. Laat die Gees van God op elkeen van hierdie rus; daar was dertig of veertig mense wat hulle hand opgesteek het. Ek bid, Vader, dat U vir hulle de Ewige Lewe sal gee. Mag hulle nooit skaam wees vir U nie; mag hulle sagmoedig na U toe kom.

268 Mag hulle nou besef, dat Iets hulle hulle hande laat opsteek het. Wat is dit? Die Heilige Gees. Die Gees van God, wat nou op hulle is, het hulle hulle hande laat opsteek om ’n besluit te maak.

269 Mag hierdie aand die aand wees wat sal. . . hulle kan sê: “Van daardie Saterdag afdag daar onder in daardie skool auditorium, het ek vir God ontmoet. Iets het met my gebeur; ek is sedertdien verander.”

270 Skenk dit, Vader. Ek vertrou hulle toe aan U as die trofee van die boodskap. En U het gesê: “Almal wat die Vader My gegee het, sal na My toe kom, en niemand van hulle is verlore nie.” O Here, U het vir hulle gesê U sal vir hulle die Ewige Lewe gee en hulle opreg in die laaste dag, daardie Ewige Lewe, daardie liefde, wat hulle in die teenwoordigheid hierdie groot Plek sou inbring wat ek die voorreg gehad het om ’n paar weke gelede te sien.

271 Vader, ek kan nie sê wat dit was nie. Ek weet nie. U ken my hart, maar ek is net eerlik in wat ek sê, U is my getuie, Vader. En ek sal. . . Dis so ’n liefdevolle plek. God, wanneer my dae verby is, sal ek graag vir klein Joseph ’n man wil sien word sodat ek hierdie Bybel in sy hand kan sit. Want die dag van sy toewyding, het U gespreek, gesê: “Joseph, jy is ’n profeet.” Ek bid, God, dat U ’n dubbele mate van die Gees op my seun sal gee. As U my net sal laat lewe om siele te wen vir U tot ek oud word, en dan hierdie Bybel oor te gee in die hande van my seun, Joseph, en vir hom sê om voort te gaan met dieselfde Evangelie, sal dit ’n vol lewe wees, Vader.

272 Hoe dit ook al sy, wanneer U gereed is vir my, amen. Wat ’n pragtige rus; ek—ek verlang om weer daardie plek te sien. Here Jesus, mag elkeen wat hier is vanaand, elke persoon wat die boodskap gehoor het vanaand, mag nie een van hulle verlore gaan nie. Maar mag elkeen, ek hulle daarbinne sien.

273 Dan, wanneer ons hardloop en ons arms om mekaar gooi, wanneer daar dan geen verskil is, tussen man en vrou nie, daar's geen verskil nie; die—die—die sonde-streep is verwyder. Ons is dan waarlik, broers en susters, waar ons kan lewe, sonde nooit meer kan ingaan nie, geen bese gedagtes, geen niks ooit in daardie soort plek kan inkom nie. Daar kan geen besoedeling wees nie. Ons sal almal een wees in Christus.

274 Laat ons daar verskyn, Here. Laat hierdie ou vroue en ou mans besef dat ek vir hulle die waarheid vertel het. Dis—dis—dis die waarheid. Laat hierdie jong mense hulle lewe skoei, wat by die kruispad staan vanaand, mag hulle die regte pad kies sodat daar geen hartseer op die vertrekdag sal wees nie. Skenk dit, Vader. Ek gee hulle nou oor in U hande, in die Naam van die Here Jesus Christus. Amen.

275 Voel julle baie goed? Glo julle dat die Gees van God julle julle hand laat opsteek het? Kom ons kyk. Glo julle dit was? Glo julle dit kom van God af? Ek het julle vertel uit my hart uit.

Toe ek met 'n rabbi gepraat het hier nie lank gelede nie, het hy gesê: "Mnr. Branham, jy noem Hom die Seun van God," gesê: "ver sy dit van God om 'n seun te hê."

Ek het gesê: "Hy was die Seun van God."

Gesê: "God wat 'n seun het? Hy was nie Jesus of 'n Christus nie." Gesê: "Hy kon 'n Jesus gewees het, maar hy was nie 'n Christus nie." Dis hoe dit was.

Ek het gesê: "Meneer, sal U die profete glo?"

Hy het gesê: "Ja, ek glo beslis die profete." Hy was 'n rabbi, Joodse rabbi, Benton Harbor, Michigan.

276 Ek het gesê. . . John Ryan is genees, blind vir twintig jaar, op straat gesit. Hy het gesê: "Ek het vir John baie aalmoese gegee." Hy het gesê: "Watter—watter mag, watter gesag het jy vir hom sy sig gegee?"

Ek het gesê: "Ek het nooit vir hom sy sig gegee nie. Hy het sy sig ontvang deur geloof in die Naam van Jesus Christus, die Seun van God."

Hy het gesê: "Watter seun van God? Hoe kan God 'n seun hê?"

En ek het gesê: "Hy het 'n Seun gehad." Ek het gesê: "Glo jy Jesaja 9:6?"

Gesê: "Sekerlik."

Ek het gesê: "Van wie het die profeet gepraat? Messias?"

Gesê: "Ja."

Ek het gesê: "Watter—watter verwantskap sal Messias met God hê?"

Hy het gesê: "Hy was God. Hy sal God wees."

277 Ek het gesê: “Jesus was ook. Hy was God wat vlees geword het en—en onder ons gewoon het. God het Homself uitgebeeld in ’n liggaam. Hy—Hy was God wat vlees geword het; die Gees van God het in die volheid in Hom gewoon. Ons het dit in maat.”

278 En ons hou Sy Lewe dop. Nou, is die Gees van God in ons, maar wat dit is: ons kan net nie daardie verstopte kanaaltjies oopmaak om die Gees te laat deurvloei nie. Nou, die Gees van God, as Dit in die kerk was vanaand, sou getuig het van die Gees van God. Is dit reg?

Is daar enige gebedskaartjies in die diens? (Het hy gebedskaartjies uitgegee? Nee?) Is daar gebedskaartjies? Nee, daar’s geen gebedskaartjies nie.

279 Maar daar’s ’n God: Sy Naam is Jesus Christus. Hy is die Seun van God. Ek glo ek het Sy salwing. Die boodskap wat ek vir julle gepreek het, as dit van God is, laat God Sy Eie Woord bevestig. Ek het nie beplan om hierdie te doen nie, maar ek—ek voel net ’n dringendheid hiervoor voordat ek iets anders sê.

Hoeveel siek mense is hierbinne? Steek jou hand op, dat jy siek is en God nodig het, steek jou hand op. Steek net jou hand op, sê: “Ek glo.”

280 Glo julle? As God hiernatoe sal kom en dieselfde werke doen wat Hy gedoen het. . . Hoeveel glo dat Jesus Christus net nou die Hoëpriester is? Boek van Hebreërs, is dit reg, broers? Is dit reg? Hy’s die Hoëpriester wat geraak kan word deur die gevoel van ons swakhede. Hoeveel weet dis die Bybel? Wanneer is Hy? Net nou; wel, as Hy is, het die Bybel gesê, Hebreërs 13:8: “Hy’s dieselfde gister, vandag, en tot in ewigheid.” Is dit reg? Goed. As Hy dieselfde Hoëpriester is, dan dieselfde gister, vandag, en tot in ewigheid, as jy Hom aanraak, hoe sou Hy vandag optree? As Hy dieselfde is, sal Hy dieselfde optree. Is dit reg?

281 Toe het ’n vrou eenkeer, deur die skare gedruk en Sy kleed aangeraak, en in haarself gevoel dat sy genees is, en het uitgegaan, en in die skare gaan sit.

Baie mense het Hom aangeraak, gesê: “O, hallo Rabbi. Ons is bly om U hier te hê,” ensovoorts. En toe het hierdie vrou. . .

282 Jesus het gesê: “Wie het My aangeraak?” Petrus het Hom bestraf, maar Hy het gesê: “Ek het gevoel dat krag, sterkte, My verlaat het.” Hy het oor die gehoor uitgekyk totdat Hy die vrou tjie gevind het, vir haar gesê dat sy ’n bloedvloeïing gehad het en dat haar geloof haar gered het. Is dit reg?

283 Wel nou, as Hy dieselfde Hoëpriester is, sou Hy nie dieselfde ding doen vanaand as Hy aangeraak sou word nie? Nou, hoe sou Hy dit doen? Hy’s die Wynstok nou; ons is die lote. Is dit reg? Wel dan, Hy sou deur die loot werk. As dit ’n korrekte loot uit die Wynstok is, sal dit op dieselfde manier werk wat die Lewe in die Wynstok was. Is dit reg? Nou, bid julle; glo julle.

²⁸⁴ Ek bid; ek glo. En met die posisie wat ek ingeneem het vir God om die wêreld; en hierdie bediening van onderskeiding begin nou weggaan, en ek betree 'n hoër bediening om die Woord te spreek. En sien julle wat God gedoen het? Hy het dit reguit teruggesit in die mense se skoot. Laat hulle met die regte benadering kom en kyk wat gebeur, maar hulle moet die regte benadering hê. Sien, sien? Sien, niemand kan genees nie; Hy's die Geneser. Maar ek kan dit nie sê voor Hy nie met my praat nie, sien? Maar jy kan nou spreek met jou geloof en jou genesing kry as jy sal glo.

Jy net, begin net bid in jou hart: "Here, laat hy met my praat." Kyk wat gebeur.

²⁸⁵ En as Hy dit sal doen, wil ek hê dat elkeen wat jou hand opgesteek het, moet hiernatoe kom en rondom die altaar staan en laat ons ons vrede regmaak met God. Bid julle, hê geloof.

²⁸⁶ Nou, Hemelse Vader, na sulke prediking, is hierdie 'n... nogal 'n verandering. Ek bid, Vader, dat U my krag sal gee om myself te laat ontspan en die mense daarbuite te laat ontspan, sodat ons, saam, U Gees deur ons kan laat werk. Wat sou dit help as U deur my sou werk, en nie deur hulle nie? Daar sou geen reaksie wees nie. U het na U Eie stad toe gekom, waar U grootgeword het, en hulle het aanstoot geneem as gevolg van U. En U het gesê: "Baie groot werke kon U nie doen nie," as gevolg van hulle ongeloof. U is dieselfde vanaand, want U is dieselfde gister, vandag, en tot in ewigheid. Mag alle ongeloof weggeneem word. Mag hulle... As ongeloof my tref en sê: "Dit sal nie vanaand werk nie," verwerp ek dit. Hy het vir my belowe, en ek glo Hom. Nou, laat die ongeloof hierdie gebou verlaat, en laat Christus Homself as lewendig bewys soos Hy gesê het Hy sou doen.

²⁸⁷ Dan, Vader, as die einde in die oggend kom, dan, Here, sal hulle gaan sonder 'n verskoning. Dat hierdie mense, wat hulle hande opgesteek het, en U wil hê, mag weet dat dit die ware Gees van God is wat met hulle praat in die gebou vanaand, vertrou ons hierdie dinge toe aan U, In Jesus Christus' Naam. Amen.

²⁸⁸ Nou, neem ek elke gees hierbinne onder my beheer, in die Naam van Jesus Christus, of, die beheer van die Heilige Gees. Nou, bid julle.

²⁸⁹ Daar's 'n dame wat hier reg agter sit, tweede een in, net hier, nierprobleme het, wat bid vir haar genesing. Wil jy genees word, dame? Glo jy dat God jou sal gesond maak? Aanvaar jy dit? Goed, steek dan jou hand op. Gaan huis toe en wees gesond.

Vra vir die vrou of sy nie gebid het vir haar nierprobleem nie. Dis reg.

Dit reg, dame? Dis reg, steek jou hand op, sodat die mense kan sien.

Nou, sy het nie 'n gebedskaartjie nie. Ek ken nie die vrou nie; ek het haar nog nooit in my lewe gesien nie.

Is dit reg, dame? As ons vreemdelinge is vir mekaar, wuif jou hand.

Nou, hê julle geloof om te glo.

²⁹⁰ Maak dit Hom dieselfde? Wat het sy gedoen? Sy het die Hoëpriester aangeraak; die Hoëpriester het deur my gepraat en 'n visioen gewys, net presies wat Hy gesê het Hy sou doen.

²⁹¹ Jesus het gesê: “Ek doen niks, net...” Johannes 5:19. “Voorwaar, voorwaar Ek sê vir julle, Die Seun kan niks uit Homself doen nie; maar wat Hy die Vader sien doen, dit doen die Seun ook net so.” Is dit reg? Hoeveel weet dis Skrif? Johannes 5:19. Bid, bid net; bid nederig.

²⁹² Hier, ek het 'n ouerige dame net hieragter sien sit, reg in lyn met my vinger. Sien julle nie die Lig bo die vrou hang net hier nie? Kyk daar; draai net julle kop en kyk net hier. Die vrou het haar kop opgetel. Sy's redelik oud; sy het grys hare. Sy het probleme met haar oog. Sy het gehad 'n kat-...sy het 'n katarak op haar oog, en hulle gaan dit probeer afhaal. En sy het al vantevore 'n katarak operasie gehad. Dis SO SPREEK DIE HERE.

²⁹³ Nou, moeder, dis reg, nie waar nie? As dit reg is, wuif jou hand. As ons vreemdelinge is vir mekaar, wuif jou hand. Daar het julle dit. Nou, glo jy met jou hele hart? Nou, hê geloof; glo God net.

²⁹⁴ Nou, wat het sy aangeraak? Sy het die Hoëpriester aangeraak. As julle sal glo, is alle dinge moontlik. As julle kan glo; alle dinge is moontlik vir hulle wat glo. Ek kyk; hou net aan bid waar julle ook al is, balkon of waar julle ook al is, maak nie saak nie. Hou aan bid. Sê net: “Here, onthou my. Ek's siek.”

Nou, moenie jouself senuweeagtig probeer maak nie. Sê net: “Here, ek glo die man vertel vir my die waarheid. Ek glo.”

²⁹⁵ Nou sien, wat het die Engel vir my vertel? “As jy die mense jou kan laat glo...” Nie my glo as 'n man nie, die Boodskap glo wat ek vir julle vertel. “...jou glo, en opreg wees wanneer jy bid, sal niks voor jou gebed staan nie.” Dis wat die Man vir my gesê het.

²⁹⁶ Ek sien 'n vrou wat huil, trane uit haar oë uitvee. As sy my sal glo as God se profeet, sy sit hier reg voor my, sal God haar gesond maak. Ek ken jou nie, het jou nog nooit gesien nie. Maar jy's nie van hier nie; jy's van Grants Pas. As jy sal glo met jou hele hart, sal jy genees word.

God, sy gaan dit mis; moenie dat sy dit mis nie, Here.

Mev. Kruger? Ek daag jou uit om Hom te glo. Hê geloof.

297 Ek ken nie die vrou nie; ek het haar nooit in my lewe gesien nie, God weet dit. Geen manier in die wêreld vir my om haar ooit te ken nie. Sy is net 'n vrou wat daar sit.

298 As ons vreemdelinge is vir mekaar, dame, steek jou hand op. Goed. Um-hum. Wel, wat Hy jou ook al vertel het, is dit waar? Wuif jou hand heen-en-weer soos hierdie. Goed. Glo jy?

299 Ek sien 'n vrou hier ver agter sit. Sy het 'n blou-en-wit polkakolletjie rok aan. Sy het 'n knop in haar regtersy. Hê geloof; moenie twyfel nie. Moet dit nie mis nie. God. . . Mev. Griffith, hê geloof in God. Glo met jou hele hart en God Almagtig sal genees en gesond maak.

Nou, glo jy met jou hele hart? Wat dink jy daarvan?

Glo jy God kan genees, suster? Hy kan beslis. Glo jy dit gaan weg wees, jou. . . ? Goed, jy kan kry waarvoor jy vra. Um-hum.

300 Nou, glo julle Hom? Dan is dieselfde Gees wat my soontoe geneem het, dieselfde Gees wat my hiernatoe draai, wat die wetenskaplike wêreld het, die eerste keer wat 'n Bonatuurlike Wese ooit gefotografeer is. Dis 'n groot Vuurkolom soos wat die kinders van Israel gelei het, hier salf Dit ons vanaand, deur dieselfde werke te doen wat Dit gedoen het toe Dit in Jesus Christus op aarde was.

301 "'n Klein tydjie, en die wêreld sien My nie meer nie," het Jesus gesê: "maar julle sal My sien, want Ek, 'Ek' is 'n persoonlike voornaamwoord, Ek sal met julle wees, selfs in julle, tot aan die einde van die wêreld. Jesus Christus dieselfde gister, vandag, en tot in ewigheid."

302 Mense (O, God!), kan julle nie besef nie? Moenie enige aandag skenk aan hierdie klein krom-skouer, kaal-kop mannetjie wat hierbo staan en vir julle hierdie dinge probeer vertel nie. Moenie na my kyk, ongeleerd, kru nie; moet dit nie oplet nie. Hou die natuur van die Gees dop wat hierdeur werk. Glo die Here Jesus! Dit is nie ek nie; ek ken julle nie, weet niks van julle af nie. Dis Hy, Christus wat Sy Woord vervul wat Hy gesê het Hy sou doen.

303 Onthou, die einde kom nader. Soek skuiling terwyl jy kan, terwyl die deure van genade nog oop is vir die Heidene. Soek skuiling; dis SO SPREEK DIE HERE.

304 Ek nooi elkeen van julle uit wat nie daardie vrede het wat jou soontoe sou neem nie, om hiernatoe te kom, hier langs hierdie altaar te kom staan. Elke sondaar hierbinne, elke afvallige, ek wil hê julle moet kom en hier reg langs die altaar kom staan. As die Gees van God hier is wat julle ken, sou Hy tog sekerlik weet wat om te doen.

305 God seën jou, meneer. Staan op en kom hiernatoe; sien hoe opreg jy is. Sal jy van daaragter af tot hier loop, as dit die verskil sou beteken om Hemel toe te gaan of jou verlossing te verloor?

Jy sê: "Ek's 'n lidmaat van die kerk. Ek is wedergebore."

Het jy daardie liefde, het jy verseker? Moenie enige kans daarmee vat nie. Laat ons nou sing.

Ek het Hom lief, ek het Hom lief
Omdat Hy my eerste liefgehad het (God seën
jou, my broer.)
En my verlossing gekoop het
Op Golgota's boom.

Laat elke sondaar nou kom. Sal julle hier staan? Maak nie saak van jou kerkverband, jou geloofsbelydenis, jou kleur, wie ook al jy is nie.

³⁰⁶ God seën jou, jong kêrel. Mag die Here 'n prediker van jou maak. Goed, kom. Sal julle nou kom, selfs voor ons nog die lied sing? Jy wat jou hand opgesteek het, daardie vrede wil vind, kom; die vrede wat alle verstand te bowe gaan. Sal julle nie kom nie?

Ek het Hom lief, (Ja, dit kos Sy liefde om jou
soontoe te neem.)
Ek . . . (Staan nou op en kom af hiernatoe, sal
julle?)
Omdat . . .
En . . . (Sal julle nie kom nie? Daar was omtrent
dertig hande wat opgegaan het.) . . . -sing
Op Golgota's boom.

Nou, net 'n oomblik. God seën julle wat hier staan, julle drie mans. Ek het gedink vroue het eerste die weg gebaan.

³⁰⁷ Luister! Hier is aan die kerk! Hier is in die Naam van die Here! Ek profeteer! Dis die rede waarom ons nie herlewing kan hê nie; dis die rede waarom die Gees van God nie in die gehoor kan beweeg nie; dis die rede waarom my bediening be- . . . om, blykbaar, ongewild word by die mense: Die Heilige Gees kom en bevestig alles wat Hy gesê het Hy sou doen, en mense sal hulle hande opsteek en in hulle sitplek bly. Dis nie opregtheid nie.

³⁰⁸ Hoe kan julle dan verwag om 'n genesingsdiens te hê? Hoe kan julle verwag die kerk moet voortgaan na sy volmaaktheid, wanneer dertig mense hulle hande sal opsteek en drie sal kom?

Hoor dit! Dis in die Naam van die Here: Amerika het sy dag gesien; dit sal nie weer opstaan nie. Dis op sy ondergang. Ek spreek in die Naam van die Here.

Ek . . . (Seën jou . . . ? . . .)

VAN TOE AF AFR60-0716
(From That Time)

Hierdie Boodskap deur Broer William Marrion Branham, oorspronklik gelewer in Engels op Saterdagavond, 16 Julie 1960, by die Stad se Hoërskool in Klamath Falls, Oregon, V.S.A., is geneem vanaf 'n magnetiese bandopname en onverkort gedruk in Engels. Hierdie Afrikaanse vertaling is gedruk en versprei deur Voice Of God Recordings.

AFRIKAANS

©2020 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS, SOUTH AFRICA OFFICE
58 DISA ROAD, ADMIRAL'S PARK, GORDON'S BAY 7140 WESTERN CAPE
REPUBLIC OF SOUTH AFRICA

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org